

1. חוק - לילה - בר-גלידה מונשנה

מועדון הגלידה מונשנה, שבמגרשי יריד המזרח, מבחוף. הסביבה כולה חשוכה. רק מתוך
בר הגלידה בוקעים אורות וצלילי מוסיקה משנות החמישים והשישים. נערים על אופנועים
קטנועים ואפניים מגיעים ויוצאים מהמקום. חלקם באים בגפם. אחרים מגיעים בקבוצות,
כשנערות רכובות על כלי-הרכב שלהם.
ליד פתח מועדון הגלידה שורה ארוכה של אפניים וקטנועים החוסמים כמעט את הכניסה
למקום. שורות ארוכות של אפניים שעובות על קירות המיבנה מבחוף.

ככל שמתקרבים אל המיבנה של מועדון הגלידה מבחינים כי הוא דחוס ומלא. האזרחים
במקום הם רזים ככולם בני-נוער.

2. פנים - לילה - מונשנה

בר הגלידה מבפנים. בני בוער מצטופפים מסביב לדלפק, שמעברו השני מגישות להם
מלצרות גביעי גלידה, כוסות מילק-שייק ומשקאות. מסביב לשולחנות המעטים הנמצאים
במקום מסובות חבורות נוער, בנים ונבות. על השולחנות: גביעי גלידה גדולים. כמה
מהנערים והנערות שבמקום מתקבצים מסביב למכונת התקליטים הניצבת בפינת הבר,
מתנועעים לקצב צלילי המוסיקה הבוקעת מתוכה.

ליד אחד השולחנות יושבים מומו ויודלה, השמן. על השולחן שלפניהם כוסות משקאות
קלים וגביעי גלידה ריקים. הם יושבים משועממים כשעיניהם משוטטות על פני הזוכחים
בבר. יודלה מבחין ראשון בבן הזכנס אל המקום. הוא תוקע את מרפקו בצלעותיו של
מומו, מפנה את תשומת-ליבו אל הזכנס.

בבן מפלס לו דרך וניגש אל השולחן בו יושבים השניים. רגליו של מומו מונחות על
הכסא היחיד הפנוי ליד השולחן. בבן נעצר לידו.

בן

הייתי

מומו ויודלה משיבים לו בתנועות-יד. בבן שולף את הכסא מתחת לרגליו של מומו ומתישב
ליד השולחן כשהוא סוקר את המקום.

יודלה

נשברת, הא?! אמרת שאתה הולך ללמוד על הלילה.

בנך

תעזוב, במאס לי. אל תזכיר לי את תזכיר לי את
הבחיבה הזאת. אני בעשה חולה רק מלחשוב עליה...
מה איתך? לסדת משהו?

יודלה

אני מוכן. יש לי ממי להעתיק....

בנך

אתה כועס עלי ?

יודלה

מה פתאום ?

בנך

אז למה אתה לא מזמין אותי היום לגלידה ?!

יודלה (* בתרעומת)

למה דווקא אני תמיד? למה אתה לא מבקש אף
פעם ממור ?

מור

כי אתה עשיר, ואנחנו חפרבים.

יודלה שולף מכיס חולצתו פנקס קטן ומעלעל בו.

יודלה

אתה יודע כמה אתה כבר חייב לי ?

אבנץ

בטח שאני יודע. אבל עוד לירה לא תשנה...
ביום ששי אני הולך לעבוד בקרה תקבל כל מיל.

יודלה מוציא מכיס חולצתו חבילה של שטרות כסף (שטרות בני לירה אחת שאינם קיימים
כיום עוד במחזור) מומו ובנץ מסתכלים בו בקנאה.

מומו

יה אללה מאיפה השגת חבילה כזאת ?

יודלה

קבלתי מאבא שלי לבזבזים

יודלה מוציא מהחבילה שטר בן לירה אחת ומוסר אותו לבנצי.

יודלה

אתה מגיע לי כבר 9 לירות

בנצי מעוה פניו בהפתעה לעבר מומו.

מומו (לבנצי בהרגעה)

בדיוק כמו החוב שלי, גם אני חייב לו 9 לירות.

יודלה

מה פתאום? אתה חייב לי 9 לירות ו- $22\frac{1}{2}$ גרוש.

מומו

מה זה רבית פגורים ?

יודלה

לא תשע לירות זה לפני יום שני. ביום שני הלכנו
לבית העם, קניתי לך כרטיס ב- $22\frac{1}{2}$ גרוש.

מומד

אני לא בטוח...

עוד יודלה ומומו מתווכחים מבחין בבץ בנצרה יפיפיה המלווה בנצרה פחות יפה. זוהי
נילי וחברתה ברכה. השתיים חוצות * את מונטנה לכיוון הבר. בבצי מביט בנילי כהלום *
רעם. יופיה משתק אותו. הוא מתחיל ללכת לכיוון הבר שם כבר ניצבת נילי.

בבצי מגיע לבר הגלידות. נילי עוסקת בקניית גלידה מהמוכרת. עיניו של בבצי נעוצות
בנילי. בבץ אינו יכול להסיר את עיניו ממנה. היא מבחינה במבטו הנעוץ בה וחשה
מבוכה. בבץ מתבונן בה כשהיא מלקקת את גביע הגלידה בלשונה, על פניו מתפשטת הבעה
של אושר. הזבנית מושיטה לו גביע גלידה אך הוא אינו מבחין בה. היא חסרת סבלנות.

הזבנית

לארוז לך את זה, או שתאכל את זה כאן ?

בבץ פונה אליה ובוטל מידיה את גביע הגלידה. נילי וחברתה מסתלקות מתוך הבר
החוצה. כשגביע הגלידה בידו רץ בבץ בעקבותיהן. אולם השתיים בעלמו מעיניו. הוא
אינו מצליח לאתרן. בבץ חוזר אל הדלפק. הוא פונה אל הזבנית.

בבץ

מי זאת? את מכירה את הפצצה הזאת ?

זבנית

ראיתי אותה פעם אולי פעמיים... לא יודעת...
בטח חדשה פה.

בבץ חוזר עם גביע הגלידה בידיה אל השולחן. מומו ויודלה כבר שולחים מבטים לעבר
שתי בערות היושבות ליד אחד השולחנות, לא הרחק מהם. אלה הן רותי ולאה. רותי היא
בערה באת-מראה. לאה היא שמנה ולא יפה במיוחד. מומו מחליק את שער, מהיך לעברן
וסורק לעצמו בעימה. השתיים גוחכות זו אל זו, מלחששות ומצחקקות בינן לבין עצמן.
בבץ מתישב ליד השולחן.

מומר

בנצ'י אתה מכיר את שתי אלה

בנצ'י

איזה ?

מומר

שתי אלה, בר

בנצ'י

אני לא מכיר אבל הן עקומות לאללה

יודלה

אבל אפשר להרים אותן בקלות...

מומר

בחיך ! מי אמר לך ?

יודלה

אם אני אומר לך סימן שאני יודע. אחיו של רמי
סיפר לי... חוץ מזה ראינו איך שהן הולכות...
תיכף רואים שהן פתוחות... בכון מומר?

מומר (מתלהב)

השמנה פתוחה על בטוח.

יודלה שולף חבילת קנדוזים.

יודלה

טוב שהבאתי קנדוזים.

בנן

תכניס אותם לכיס. סס. אותי תשאירו בצד.
אני חוזר הביתה.

מרמז

מה יש לך בבית ?

בנן :

מוכרח להתכונן לבחיבה...

מרמז

אתה לא הולך לשום מקום. עכשיו מתחיל הכף...
(אל יודלה) בראה אותך, תביא אותן לכאן...

יודלה

אין בעיות...

יודלה קם וביגש אל השולחן שם יושבות הבנות. ממקום מושבם עוקבים בנן ומרמז אחריו.
יודלה מתקרב לבנות הוא שולף מסרק ומסתרק בקפידה. אח"כ מעמיד את צוארובו ואח"כ
מציה לעצמו סיגריות.

יודלה

הלו בנות

הבנות מביטות זו בזו אח"כ ביודלה בשאט גפשו ואל עונות לו.

יודלה

מה העניינים מה אתם אילמות, רוצות סיגריות

מוציא מצית וסיגריות.

רותי

אולי לא תסתיר לבו את הנוף

יודלה

מה יש אבי לא נוף יפה

רותי

בטח אתה כמו הר הכרמל זהר בפוליון ביחד.

בנצי ומומר מביטים לעבר יודלה והבנות.

בנצי

אבי הולך.

מומר

אל תיהיה פרייר, אתה לא רוצה לזיין כבר פעם.,

בנצי

רוצה אבל לא כאלה.

מומר

מה דע באלה.

בנצי

אבי לא מכיר אותן. ואם אבי לא אוהב אבי לא
אוכל לזיין.

מומר

לא צריך לאהוב, אם יודלה יכול לזיין אז גם
אתה יכול.

בנצי

בחייך אתה יודע שיודלה עושה הצגות הוא לא
זיין בחיים שלו.

יודלה עומד עדיין ליד הבנות.

רותי

עוף כבר, אניך לא זגג ואתה לא מזכוכית.

יודלה

אבא שלי לא זגג, אבא שלי מלידבר.

רותי

שמחת זקנתי

לאה

מה את מדברת איתו ?

יודלה

בנות, רציתי רק לשאול מה אתן עושות הערב ?

רותי

למה ?

יודלה

כי לחברים שלי שם (מפנה ידו לפיוון בנצי ומומר)
בנצי ומומר מביפים ידים) יש תוכניות יפות.

ממקום מושבם עוקבים בנץ ומזמר אחרי יודלה. הם זואים אותו מפטפט עם הבנות, כצביע לעברם. הבנות מפנות ראשיהן ומסתכלות לעברם. מזמר מנופף להם בידו בדרך שווייז.

מזמר

הוריך בבית ?

בנץ

יש להם אורחים היום... משחקים קלפים.

מזמר

איזה מן הורים שיש לך. מה עם הדירה של הסבתא שלך?

בנץ

המפתח לא אצלי

ברגע זה קמות הבנות ממקום מושבן ובאות בעקבות יודלה אל השולחן לידו יושבים בנץ ומזמר. מזמר קם ממקומו כג'ינטלמן ומציע לבנות לשבת. בנץ תקוע בכסאו.

מזמר

הלו בנות. אבי מזמר, אתן מכירות את בנץ ?

כל הארבעה מחליפים לחיצות ידיים.

לאה

לאה, נעים מאדץץץ

רותי

ואני רותי...

מזמר

שבו, למה אתן לא יושבות ?

רותי

אבי לא יודעת, רצינו ללכת לסרט...

מומר

תעזבו קולנוע. בואו נעשה מסיבה. אתן יודעות אולי
על איזו דירה פנויה... יש לנו יופי של תקלימים...

יודלה

אלביס, ריקי גלסון, פלטרס, פלס דומינו ביל הלי חדשים
חדשים.

לאה

אבי לא יודעת... ההורים שלי כבר בטח ישנים...
החלטנו שאנחנו הולכות לסרט...

מומר

בחייכם. למה סרט? יש המון דברים אחרים לעשות...

שתי הבנות מסתודדות.

רותי

אם תזמינו אותנו לסרט, אחר כך נלך איתכם...

בבץ יושב כל הזמן אדיש. כשהוא שומע שהבנות מבקשות שיזמינו אותן לסרט הוא מראה
למומו על כיסו כסימן שאין לו לירה בכיס. מומו קורץ לו ומדמז שהכל יהיה בסדר. אבל
הוא רוצה להיפטר מיודלה. הוא מביח את ידו האחת על כתפה של רותי. היא מסירה אותה.

מומר

עשינו עסק... (אל יודלה) תעשה לי טובה, לך תסים
תקליט אחד של ריקי גלסון... שיהיה לנו טוב
על הבשמה לפני שאנחנו זזים...

יודלה:

י: טוב אז תן לי עשרה

מומר

תלווה לי

יודלה:

או-קיי (מוציא פנקס ורושם)

אז אתה חייב לי כבר 9 לירות ו- $32\frac{1}{2}$ גרוש.

יודלה זיגש אל תיבת התקליטים. מומר מבצל את ההזדמנות. הוא מושך אחריו את הבנות ובנץ. הם יוצאים במהירות מתוך מונטנה. יודלה ליד מכונת התקליטים. הוא כביס לתוכה מסבע, מחפש אחרי תקליט מתאים ולוחץ על הכפתור. רק אז הוא מתפנה לחפש אחר מומר ובנץ. הוא רואה שהם נעלמו. הוא בועט במכונה.

3. פנים - לילה - באוטובוס

אוטובוס דיק למחצה. רק חלק מהמושבים תפוסים בידי בוסעים. מומר, בנץ, רותי ולאה עומדים ליד הכרטיסן. האוטובוס נמצא כבר בתנועה. לאה מסתכלת אחורנית כשואלת מי ישלם.

מומר

יש לכן כסף קטן? תשלמו. נחזיר לכן אחר-כך...

רותי מוציאה את ארנקה, ומשלמת עבור כולם. הם בכנסים אל פנים האוטובוס. הבנות מתישבות בספסל אחד. בנץ ומומר מאחריהם. הבנות מצחקקות ביניהן. בנץ מבוהל מעט. הוא לוחש למומר.

בנץ

אין לי גרוש על הנשמה...

מומר

מה אתה דואג? יהיה בסדר; שיגידו תודה שאנחנו

יוצאים איתן...

3א' חוק - לילה - ליד תחנת האוטובוס

האוטובוס עוצר ליד רחוב חשוך, שרק פנסים בודדים מאירים אותו. מומר בנץ רותי ולאה יורדים מהאוטובוס. אזור התחנה - שוממם. במרחק מה מהתחנה, ליד המדרכה, ביצבת דמות אשה על שפת הכביש.

בנץ מומר, רותי ולאה מתקרבים אל התחנה. הצערות הולכות ראשונות. בנץ ומומר מאחריהן. ארבעתם נעצרים ליד התחנה. בנץ מפנה את תשומת-ליבן של הצערות לעבר הדמות הביצבת על המדרכה במרחק מה מהן.

בנצי

תראו את ההיא שם... מוכרת מזון...

לאה

לא! לא יכול להיות...

רותי

למה אתה מתכוון?

בנצי

את יודעת, כמו רחב אימבו...

רותי

בחייך... אף פעם לא ראיתי אחת כזאת מקרוב...

מומר

את רוצה להתקרב.... אפשר לעשות לכן הכרה...

רותי

תעזוב. מה פתאום? מאיפוא אתם מכירים אותה?

בנצי

סתם. היא עומדת כאן תמיד... עוד כשהיינו כאלה קטנים....
"הרומזיה" היינו קוראים לה...

מומר

היא דווקא בסדר...

4. חורף - לילה - בבניסה לקולנוע

הזית של בית-קולנוע קטן בשדרות. הפלאקאט התלוי בחזית הקולנוע מעיד על הסרט המוצג בו. זהו סרט מסוף שנות ה-50. אנשים מתקהלים בפתח הקולנוע. תור קטן מזדבב ליד הקופה. בנץ, מומו, לאה ורותי בעצרים ליד ויטרינת התמונות של הסרט.

רותי

מה העניינים? אתם לא הולכים לקנות כרטיסים?

מומו

השתגעתי? זה הקולנוע של האבא של בנצי

לאה (בהתפעלות לבנץ)

בחיך...

מומו

בנץ, לך תחפש אותו, שיכביס אותנו...

תגיד שאנחנו ארבע...

בנץ איבד יורד לסוף דעתו של מומו.

בנץ

את מי ?

מומו (קורץ לו)

את האבא של... אתה יודע איפוא הוא...

איפוא שתמיד.

בנץ (תופס את כוונתו)

אה, האבא שלי? אז למה אתה לא אומר ?

בנץ עוזב אותם. מומו נשאר עם שתי הנערות. הן הן בראות ספקניות.

13/...

לילה

לילה - חורף ?

לילה - חורף ?

לאה

הוא דווקא בורא בחמד... איך קוראים לו ?

מומו

בנץ. חמד של בחור. חבר הכי טוב שלי...

הם נגשים למוכר הגרעינים וקונים גרעינים שחורים בשקיות העשויות מעתון.

5. חורץ - לילה - ליד בית הקולנוע - קיר צדדי

בנץ מתבונן סביבו אם אין איש מביט בו. הוא קופץ אל גגון קטן, מטפס אליו, ומשם הוא חודר דרך חלון פתוח אל תוך בית הקולנוע.

6. פנים - לילה - הקולנוע

מבעד לחלון נכנס בנץ פנימה אל בית-השימוש לגברים. ליד המשתנה ניצב גבר ומשתין. כשהוא מחזיק את אברו בידו הוא מתבונן בתמהון בבנץ וחודר דרך החלון. בנץ מבחין במבטו.

בנץ

אין לי ברירה... אני לא יכול להתאפק...

האיש ליד המשתנה מתבונן אחרי בנץ, רואה אותו נעלם. מבט תדהמה בעיניו.

7. חורץ - לילה - ליד הקולנוע

מומו מוביל את לאה ורותי אל פתח היציאה הצדדי של הקולנוע. הדלת נפתחת מבפנים. בנץ פותח להם את הדלת מבפנים. הם נכנסים פנימה. הדלת ננעלת אחריהם.

8. פנים - לילה - מסדרון בקולנוע

בנץ, מומו, רותי ולאה צועדים במסדרון בית-הקולנוע. מומו מפגין ביסחון עצמי. בנץ דועך מפחד. הם מתערבים בחברת האנשים הנכנסים אל אולם הקולנוע.

✻ רותי

מצאת את האבא שלך ?

בנק

כן, ראיתי אותו במשרד.

מומר

סימן לך מקומות ?

בנק

לא צריך. היום אין מקומות מסומנים.

9. פנים - לילה - אולם הקולנוע

הם נכנסים אל תוך האולם. האולם כבר חשוך. מוצג בו יומן כרמל מאותה תקופה. דבים מהקהל יושבים בגופיות. חש מאד. כולם אוכלים גרעינים. מומר מוביל בראש מחפש אחרי מקומות פנויים. הם מתיישבים באחת השורות. הבנות צופות במסך. מומר מניח רגליו על משענת של הכסא שלפניו. הוא שולח יד ומחנק את כתפה של רותי היושבת לידו. בבץ מיוחד, מסתכל כל רגע לאחור. סדרן ובידו פנס מוביל זוג הישר אל המקום בו הם יושבים. הוא מאיר בפנסו עליהם:

סדרן

תקומו! תקומו! זה לא המקומות שלכם! תשבו
במקומות שלכם!

מומר

בסדר! לא צריך לצעוק !

הם קמים והולכים בעקבות מומר לשורה אחרת, קרובה יותר למסך. מיד כשהם מתיישבים מתחילים סרטי הפירסומת. מומר שוב שולח ידו ומניחה על כתפה של רותי. בבץ מתבונן סביבו במבוכה ובחשש. לאה מתבוננת בבבץ היושב לידה.

לאה

אמרו לך כבר שאתה חמוד ?!

בנק (מבולבל)

מה ???

ברגע זה שוב מתקרב אליהם הסדרן עם שתי דמויות מאחוריו. הוא מאיר עליהם בפנסו.

סדרן

שוב אתם? אפשר לראות את הכרטיסים שלכם?

מומר

מה אתה עושה רעש? אתה מפריע לאנשים לראות את הסרט...

סדרן

איפוא המקומות שלכם?

מומר

אנחנו כבר במצא.

סדרן (בתקיפות)

תראו לי את הכרטיסים בבקשה!

הם קמים ממקומותיהם, מסתירים לאנשים היושבים מאחור. ביצתיים מתחילים כבר להציג את הסרט על המסך. מישהו צועק מאחוריהם.

צופה

הללו! אתה לא מזכוכית ואביך לא זגג!

הם מתישבים בשורה אחרת לפתע מבחין בנצי כי גילי יושבת לידו. נועץ בה מבט מוקסם מצדו השני לאה מנסה למזמז אותו. מומו ורותי עסוקים בבשיקות חזקות. הסדרן שוב מגיע עם שני צופים חדשים.

סדרן

זה שוב פעם אתם, איפוא הכרטיסים?

תראו לי אותם.

כולם קמים. בקהל צעקות לשבת מסתירים.

מומר

אין כרטיסים !

סדרן

אז זיך זכנסתם ?

מומר

זה האבא שלו הכביס אדער... די אל תעשה רעש...
אז אבאזר כבר במצא מקום.

סדרן

החוצה... אתם יוצאים או שאני קורא לשוטר!

מומר

בסדר! בסדר! בלי סובות !

הם יוצאים. הסדרן בעקבותיהם.

10. חוק - לילה - ברחוב - ליד הקולנוע

בבץ, מומו, רותי ולא יוצאים מפתח בית-הקולנוע אל הרחבה הריקה.

מומר

סרט מחורבן... ממילא לא כדאי היה לראות...

רותי

אני לא מבינה... אמרת שאבא שלך....

מומו (זכנס לדבריה)

אז מה זכות, בעשה קצת טיול באוטו ?

לאה (ספקנית)

יש לך אוטו ?

מרמר

היא עוד פעם לא מאמינה! ספר לה על האומר ..

בנק

איזה אומר ?

מרמר

של האבא שלי ...

בנק

אה. אומר לא בורמאלי...

רותי (מודאגת)

לאן אתם רוצים לבסוע?

מרמר

ביסע. מה זה חשוב. נעשה מסיבה. אם לא נמצא נעשה

נעצמנו. יאללה, באו...

הארבעה פונים לקצה הרחוב.

11. חוק - לילה - רחוב בעיר

רחוב חשוך במרכז העיר. לאורך המידרכה חוצה שורת מכוביות, מודלים של שנות ה-50. בבץ, מוסר, רותי ולאה חולפים על פני המדרכה. מוסר נעצר ליד אחת המכוביות. הוא מבסס לפתוח אותה. הוא דוחף את חלון האוויר הקטן ליד מושב הנהג. החלון איבר בפתח. גם הדלת בעולה.

מרמר

נראה את האבא הממזר שלי. אמרתי לו שאני צריך
הלילה את האומר והוא בעל אותו... בוא, בלך לאומר
של אמא...

לאה (בהתפעלות)

גם לאמא שלך יש אוטו?

מומו

מה אפשר לעשות? היא לא מוכנה לבסוע עם אבא שלי
בכל מחיר. היא אומרת שהוא בורג א כמו משוגע...

הם ממשיכים לצעוד ונעצרים ליד מכונת אחרת. מומו מספל במכונת. הוא מצליח
לפתוח את חלון האוויר, שולח יד פנימה ופותח את הדלת מבפנים. הוא בכנס פנימה
קורע במהירות את חוטי המתנע, מחבר אותם מחדש ומתניע את האוטו. בנץ והנערות
בכנסים פנימה. בנץ מתישב ליד מומו. מומו זועף (בשקט אל בנץ)

מומו

מה התישבת פה. שב לידה מאחור.

בנצי

אחר כך...

מומו מתניע ונוסע.

12. חוק - לילה - השפניה בתל-ברוך

מומו בורג במכונת. במושב האחורי יושבות ומסתודדות לאה ורותי. בנץ מחליף מבטים
בבוכים לאחור. אורות המכונת מאירים שורה של מכונות המפוזרות על פני החוף. בהוף
תל-ברוך. בנץ מתקרב אל אחת המכונות ומאיר לתוכה. זוג מבוהל מתרומם בתוכה ומביט
מבעד לחלונות התוצה. כולם פורצים בצחוק. מומו מחנה את המכונת במעלה הגבעה,
כשפניה כלפי מטה. הוא מכנה את האורות והמנוע. מומו יוצא ופותח את הדלת האחורית.

מומו (ללאה)

אפשר לישבת ליד רותי ?

לאה יוצאת ויושבת ליד בנצי הבנוך. מומו מתישב ליד רותי ומורק את הדלת.

13. פנים - לילה - בתוך המכונית

הארבעה בתוך המכונית. במושב האחורי כבר גוהן מומר על דותי, מבשק אותה בלהט.

לאה

אמרתם שבוסעים למסיבה ?

בנץ מפעיל את הרדיו ומאתר תחנה המשמיעה מוסיקה לריקודים.

מומר

נעשה כאן מסיבה שבחיים לא היתה לך! (אל בנץ)

מה אתה מחכה ?

מומר ממזמז את דותי במושב האחורי שולח ידו אל מתחת לחצאיתה. תחילה היא מתנגדת אך הוא מתגבר על התנגדותה. הוא מתחיל לפרום את כפתורי חולצתה. בנץ ולאה מתבוננים זה בזה. בנץ מתאזר באומץ הוא שולח ידו אל לאה. תוך כדי כך הם מתחילים לשוחח. בנצי מצסה לפתוח ללאה את חזיתתה וכל זאת כאילו בהסח הדעת ותוך כדי דיבור. הוא מחבק אותה ומנסה תוך כדי כך לפרום את רוכסבי חזיתתה. הוא איבד מצליח בכך. ידו מסתובבת בחזיה.

בנצי

איפה את לומדת ?

לאה

בגמנסיה גאולה ואתה ?

בנצי

אבי בשלוח...

לאה

אז אתה בסח מכיר את דוד

בנצי

איזה דוד ?

20/...

יד

לאה

בלונדיני חתיך לאללה.

בנצי

בחמישית..,

לאה

אני לא מתעסקת עם חמושים הוא בשביעית.

בנצי

דוד ?

לאה

כן דוד...

תוך כדי השיחה שניהם מתגרים יותר ויותר. בנצי שמחצבן על נסיונות הנפל שלו לפתוח את החזיה פשוט קורע אותה. הם מתנשקים. בנצי משכיב אותה על הספסל ותוך כדי כך בהסתדעת הוא נשען על כפתור הוישרים ועל צופר המכונית. נשמעת צפירה חזקה, בספסל האחורי קופצים מומי ורותי פרוצים וסתורי לבוש נבהלה.

מומו

מה קרה ?

בנצי

שום דבר זה מעות.

רותי

אתה לא צורמאלי בחיי...

מומו (לרותי)

שקט... שקט.. לא קרה שום דבר.

מומו משכיב שוב את רותי על הספסל. גם לאה מושכת אליה את בנצי. מומי המפולחב מבסה להוריד לרותי את המכנסים. רותי מסדבת.

רותי

אבי לא רוצה.

מומו

למה ?

רותי

אבי לא רוצה.

מומו

רק קצת לא יקרה כלום.

מומו מתחיל להוריד את מכנסיה.

רותי

אבל לא את התחתונים

מומו

בסדר בסדר.

מומו מפשיל את מכנסיו.

רותי

מה זה... מה אפה עושה ?

מומו

אל תפחדי אבי רק יעשה לך בין הרגלים.

מומו מתחיל לזיין בין הרגלים. אך במאס לו מהר והוא מסתער על תחתוניה של רותי.

רותי

את התחתונים לא.

מומו

אל תיהי ילדה.

רותי

לא

מומו מבשק אותה ומשלהבה ותוך כדי זה מוריד את תחתוביה. הוא מחזיר את אברו.

רותי

לא...

מומו

זה טוב.

רותי

אבל אל תגמור בפנים... אל תגמור... בפנים....

במושב הקדמי בבצי רכון על לאה ומלטף בתאווה את שדיה. תוך כדי כך הוא משחרר בהיסח הדעת את מעצור היד של המכונית. המכונית מתחילה לגלוש. אבל גם מומו וגם בצץ השקועים בתאונתם אינם מבחינים שהמכונית מתחילה להתדרדר לאיטה.

14. חוף - לילה - תשפניה בתל-ברוך

צללית המכונית בה נמצאים בצץ, מומו והנערות. היא בראית כשהיא מתחילה לגלוש במרדד גבעת החול לעבר הצוק שליד חוף הים.

15. פנים - לילה - בתוך המכונית

בצץ מרגיש ראשון בתנועת המכונית. הוא מבטה להשתחרר מחיבוקה של לאה. הוא ממהר לתפוס בהגה המכונית, מבטה להשתלט עליה. מומו מתרומם במושב האחורי.

מומו

תדליק את האורות, ממומס!

בנץ

זה לא בדליק!

מר מר (בטון של פקודה)

תלחץ ברקסים !

בנץ (צועק באימה)

אני לוחץ! זה לא עוצר!

לאה (צועקת מבוהלת)

אמא'ה!

16. חוץ - לילה - השפניה בתל-ברוך

המכונית דוהרת במהירות לעבר המצוק. אורותיה נדלקים תוך כדי נסיעה. היא נעצרת בבת אחת במרחק מטרים ספורים מהתהום.

17. פנים - לילה - בתוך רכבו נית

בנץ, מומו, ושתי הבערות, חיוורים ומבוהלים. על פניהם הבעות של אנשים שזה עתה ניצלו ממוות. מומו ורותי מסדרים את בגדיהם. הבערות מסדרות את תסרוקותיהן הסתורות. בנץ פוקח את עיניו. הוא מתבונן בלאה היושבת לידו עדיין רועדת מפתד. הוא מסתער עליה.

בנץ

בואי! אני מת ל...

לאה הודפת אותו מעל פניה

לאה

משוגע! אתה תהרוג אותנו !

היא מבסה להרוף אותו מעליה. אבל בנץ אחוז תזזית מחבק אותה ומסביע את שפתיו בצווארה.

18. פנים - יום - ביתו של בנץ

חדרו של בנץ בבית הוריו.

החדר מרוהט בפשטות: מיטה, ארון בגדים, כוננית ספרים, שולחן כתיבה וכסא. ליד הפיטה מכסיר רדיו, פסיפון והמון תקליטים מפוזרים באי-סדר. אלה הם תקליטים האופייניים לתחילת שנות ה-60 - להיטי התקופה. על הקיר קבוצות בנצצים, או מדבקות בבייד-דבק תמונות של כוכבי קולנוע ואילי-זמר, והזרות מתוך שבועונים מצוירים: ג'ימס דין, אלביס פרסלי. כמה כוכבות קולנוע בפוזות מגרות. על הקיר גם כמה סיסמאות מצוירות על גיליונות נייר בריסחול. הן מכריזות (לדוגמא: "נולדנו עייפים כדי לזנוח!" או "מוסרי הוא כל דבר שאותה מרגיש טוב אחריו!")

בנץ פוכב במיטתו, שרוע בשיבה. הוא מתהפך מצד אל צד תוך כדי שיבה, משמיע אזהות וגביחות. על פניו הבעות המעידות כי הוא סובל מחלום ביעותים. אל החדר בכנסת סוביה אמו של בנץ, בידה מגש קטן ועליו כוס תה ולחמניה. היא מביחה את המגש על השידה ליד מיטתו של בנץ. תוך כדי כך היא מבחינה בספר-כיס המונח על השידה. זהו "סמאלאג" שכל שער מצוירת תמונה סאדיסטית של נערה מעונה בעירום. סוביה * בוחלת את הספר בידה מתבוננת בתמונה במבט של תיעוב והופכת את פני הספר על השידה.

היא ביגשת אל התריסים בחלון ומרימה אותם. אלה הם תריסים שצריך להרימם במשיכת רצועה. אור שמש חודר אל החדר. קרני השמש מטיילות על פניו של בנץ. בנץ מסתתר מתחת לשמיכה. סוביה מדליקה את הרדיו. מתוך הרדיו בוקע קול התחנה הישן של קול-ישראל.

סוביה היא אשה במרצת ופעלתנית כבר בשעה זו של הבוקר. תבועותיה חדות ועצבניות. היא מושכת את השמיכה שבנץ מסתתר מתחתיה. היא הודפת אותו תוך ביסיון להעירו משנתו.

סוביה (תחילה ברכות ואח"כ במונים גוברים והולכים)

בנצי... אתה יודע מה השעה כבר...? אתה עוד פעם תאחר!...
כל בוקר אותו סיפר. למה אני צריכה להתחבן ול'בקש ממך לקום!...
אתה לא מתבייש! כל בוקר אותו דבר! תשתה את התה- הוא מתקדר.
בשביל מה עשיתי לך תה חם. תראה איך שזרקת את הבגדים שלך?
מה אני, העוררת שלך? אני צריכה לרוץ אחריו ולאסוף את הזבל שלך?
תקום כבר! תקום!

בנץ מזדקף במיטה, מתמתח ומעמיד פני מעונה.

בנך

אבי ורשב שאבי חולה...

סוניה

עוד פעם? אתה תמיד חולה ביום שיש לך בחינה

בנך

את אף פעם לא מאמינה לי! תשימי את היד! תראי

כמה חום יש לי !

סוניה מניחה את ידה על מצחו. אחר-כך היא מקרבת את מצחה ומצמידה מצח אל מצח.

סוניה

בראש שלך קר לגמרי !

בנך

זה סימן לחום !

סוניה

אין לך שום דבר !

בנך

אבי מרגיש לא טוב! אבי רוצה להקיא.

תביאי מורד חום !

סוניה (מתבובבת בו בדאגה)

תשתה את התה !

היא יוצאת מהחדר. גיבוי של בנך מתרוצצות. הוא מחפש משהו כדי להיאחז בו. סוניה חוזרת לחדר כשמד-חום בידה. היא מנערת אותו כדי להריד את הכספית לצקודת האפס. מכביסה אותו אל פיו של בנך היושב נשען במיטתו.

סוניה

תמדוד מהר... שלא תאחר. אני לא אתן לך שום פתק.

המדחום תקוע בפיו של בנץ. אמו ניצבת לידו ומתבוננת בו ממתינה שיוציא את המדחום מפיו. הוא אינו יודע מה לעשות.,

בנץ

תוריד את התריס! האור מסנוור אותי!

זה בא לי ישר לעינים !

סוניה מפנה גבה אליו, פונה אל התריס ומורידה אותו מעט. בנץ מבצל את השניות בהן היא מפנה לו עורף, תוחב במהירות את המדחום אל כוס התה. הוא מצליח להכביס את המדחום חזרה אל פיו לפני שאמו מסתובבת אליו. היא ניגשת הישר אליו ושולפת את המדחום מפיו. היא מתבוננת במדחום. מבט של פליאה ודאגה מתפשט על פניה.

סוניה

שלושים ותשע ושמונה... זה לא יכול להיות...

בנץ

אמרתי לך...

סוניה

אני הולכת לקרוא לד"ר פרוינד....

בנץ

לא, לא צריך. ~~אז~~ זה שום דבר... עד הערב
זה במח יעבור...

סוניה איבה שוהה לדבריו ויוצאת את החדר. בנץ מהיך לעצמו בסיפוק.

18 א' חוק - יום - חדר מדרגות

סוביה פותחת את דלת הכניסה לבית, מקישה על דלת הדירה ממול, עליה מתבוסס של
"ד"ר י. פרוינד". הדלת נפתחת. נפתח עומדת אשה בחלוק. אמו של בנץ מתלחשת עמה
הרופאה נכנסת לדגצ: אל תוך דירתה, חוזרת ומפיעה כשבירה תיק של רופא. שתי הנשים
נכנסות לדירת בנץ.

18 ב' פנים - יום - חדרו של בנץ

שתי הנשים נכנסות לחדר של בנץ ומניסות בו.

ד"ר פרוינד

בוקר טוב לך... נו, איזה קונצים אתה עושה
לנו הפעם?

בנץ

מה פתאום קונצים?

הרופאה מתישבת לידו על המיטה. היא עטויה חלוק. מתחת לחלוק היא לבושה, כפי שניתן
להבחין, בכותונת לילה שקופה ממשי. כשהיא מתישבת לידו מבחין בהצי נשדיה המזדקרים
מולו דרך כותונת הלילה השקופה. היא מודה לו להוציא לשון, מכניסה מקל לפיו ובדקת
את גרובו. היא מביחה את כפות ידיה על גופו. המגע נעים לו. היא בודקת את עיביו.
אחר-כך מוציאה מתיקה טטוסקופ.

ד"ר פרוינד

תתפשט...

בנץ נשאר יושב במיטה, מסיר את חולצת הפיז'אמה שלו. הרופאה גוחזת מעליו. הוא
מתבונן בשדיה הזוגעים בגופו.

ד"ר פרוינד

תנשום עמוק...

היא מביחה את לוחית הסטוסקופ על חזהו ומקשיבה לפעימות לבו. היא מתבוננת בו
ובבץ נבון כמי שנתפס בקלקלתו כאשר הביט בחזה. הוא אחוז התרגשות מינית.

ד"ר פרוינד

כואב לך משהו ?

בנץ

אני מרגיש משהו בבטן...

הרופאה שולחת את ידה אל תוך בטנו. ידה בכנסת אל תוך מכנסי הפיז'אמה שלו. היא
נעצרת כשהיא מבחינה בזיקפתו. היא מסתכלת בו. בנץ משפיל עיניו במבוכה, רוצה לקבור
את עצמו. הרופאה מבחינה בכך, מחליקה בידה על זיקפתו. כשידה נשארת בתוך מכנסיו היא
פונה אל אמו.

סוניה

13

ד"ר פרוינד

לבן שלך יש בריאות, כרוך השם...

סוניה (מודאגת)

זה לא משהו רציני ?

ד"ר פרוינד (קורצת לבנץ)

רציני... ועוד איך רציני...

הרופאה שולפת ידה ממכנסיו וקמה.

ד"ר פרוינד (אל בנץ-)

אתה יכול ללכת לגמנסיה... שום דבר לא יקרה לך...

סוניה

אבל יש לו חום גבוה...

ד"ר פרוינד

זה ירד גב' סוניה... זה ירד...

הרופאה יוצאת. בנץ קם ממיטתו. הוא מסתובב עדי שאמו לא תבחין בזיקפתו.

19. פנים - יום - חדר המדרגות בביתו של בנץ

בנץ יוצא מפתח דירת הוריו. בידו תיק לימודים גדוש. בידו השניה הוא מחזיק כריך בגוס למחצה. הוא יורד במהירות במדרגות, תוך שהוא בוגס בכריך. הוא חולף על פני דלתות הקומה שמתחת לקומה בה הוא מתגורר. הוא ממשיך לקפוץ עוד כמה מדרגות למטה ואז הוא בעצר, ליד דלתה של ד"ר פרוינד. הוא מעיף מבט חזרה למעלה. ליד הדלת מונחים בקבוקי-חלב ריקים ומתחתם מטבעות -תשלום לחלבן. בנץ מהסס לרגע. אחר-כך הוא חוזר. אוסף את המטבעות לכיסו וממשיך לרדת במרוצה במדרגות.

19א' חוק - יום - חצר בית בנץ

בנץ מחביא את ילקוטו באחת מפינות החצר ויוצא אל הרחוב.

20. חוק - יום - בית-הדרוש לקרח

אשנב חיכוכי של בית הדרוש לקרח. בפנים עומד פועל החותך בעזרת איזמל שבידו בלוק קרח לחצי ולרבעים. ליד האשנב ניצבות מספר עקרות-בית וגברים מבוגרים. הם נושאים בידיהם מצבטים, כשהם עומדים זה אחרי זה בתור לקרח.

ליד אשנב אחר יוצאים בלוקים שלמים של קרח אל פתחי עגלות-הקרח. ליד אשנב זה ניצבת עגלה רתומה לסוס, שפיתחה האחורי מופנה אל האשנב. מוישה, בעל העגלה ומוכר הקרח, מעביר את הבלוקים מהפתח אל תוך העגלה, שתוכה מצופה פח, כאילו היתה מקרר בייד.

בנץ מגיע אל בית-הדרוש רכוב על אופניו. הוא מסמך את האופניים על קיר בית-הדרוש וביגש אל עגלתו של מוישה. הוא ניצב בין האשנב לבין העגלה. תוך כדי בסיאת בלוק קרח מבחין בו מוישה.

בנצי

בוקר טוב אדון משה. צריך עזרה? אפשר לעבוד

קצת היום ?

מרישה

זה אתה? מזמן כבר לא ראיתי אותך... מה קרה?
עוד פעם גרשו אותך מהבית-ספר?

בנצי

לא! היום אני הסתלקתי לבד....

מרישה

מה יש? אתה חושב שאתה כבר יודע הכל,
לא צריך יותר ללמוד?

בנצי

מספיק לי מהשאלות האלה מהאמא שלי. אתה רוצה
שאני יעבוד איתך היום?

העגלון טופח על שכמו של בנצי.

מרישה

אז תתחיל לעבוד כבר! מה אתה עומד?!

בנצי מצטרף אליו בהעברת בלוקים מהאשנב אל העגלה, כשהוא מביח על ידו שק כמגן מפני
הקור אזהרטיבות. הם מסיימים את הטענת העגלה ובוועלים את פתחה האחורי. בנצי תולה
את אופניו על העגלה, מביח את תיקו מתחת למושב. מרישה מצליף בסוס והעגלה מתחילה
להתגלגל, על רקע האנשים הביצנים בתור לקרח.

21. חוק - יום - רחוב בתל-אביב

רחוב בתל-אביב של שנות החמישים. עגלת הקרח מתנהלת לאיטה כשהיא בגדרת על ידי סוס
זקן וכחוש. בנץ מחזיק עתה במושכות ומאיץ בסוס ואילו מרישה מפעיל את גרוננו כשהוא
קורא בקולי-קולות:

מרישה

ק-רח! ק-רח! ק-רח!

הם נעצרים ליד קיוסק, עליו תלויים עתוננים מצויירים של אותה תקופה, דומנים זעירים ועתוננים יומיים עם כותרות של אותה שנה. שלמי פירסומת לדברי מתיקה ושלגונים קבועים על קירות הקיוסק. בנץ קופץ מהעגלה, פותח את הפתח האחורי שלה, מוציא מתוכו חצי בלוק קרח ובושא אותו לעבר הקיוסק.

24. חרץ - יום - רחוב בתל-אביב

בנץ מכניס את חצי בלוק הקרח אל תוך המקרר שבקיוסק. תוך כדי כך הוא מבחין במקרר חשמלי חדש של שלגונים הניצב בקיוסק. בעל הקיוסק מבחין במבטו.

בעל הקיוסק

תיקח, אל תתבייש.... יש ארטיק שוקולד ויש דה-לוקס....

בנצי

אסקימו לימון יש ?

ב על הקיוסק

תיקח דה-לוקס, על חשבונני !

בנצי

אני אוהב לימון.

ב על הקיוסק

אז קח לימון !

בנץ מחטט בין השלגונים שבמקרר ומוציא משם אסקימו לימון. הוא יוצא את הקיוסק.

22. חרץ - יום - רחוב בתל-אביב

ליד עגלת הקרח כבר מזדבב ביצתיים תור של כמה אנשים עם מצבטי קרח וסלים בידיהם. מויסה חותך בלוקים של קרח ומחלק להם רבעים ושלישים. בנץ מסייע לו להעביר את בתהי הקרח ללקוחות. תוך כדי כך מופיעה בחלון הקומה השלישית של הבית לידו הם עומדים דמות אשה הקוראת לעברם בקול צרחני.

ססלה

מרישה! תביא לי היום רבע!

מרישה מרים מבטו אליה. ססלה בראית אשה בשנות השלושים, שופעת בשרים, פרוצת שיער. בראה כי זה עתה הקיצה משנתה. על גופה ביתן לדאות כתפיות של קומביניזון.

מרישה (מחקה את טון היבורה)

"תביא לי! תביא לי!" את רוצה תבואי תקחי לבד!

ססלה

תשלח את הילד!

מרישה

הוא לא עולה בדירות!

ססלה

אבי ישלם לו!

בנץ ומרישה מחליפים מבטים. בנץ מתבונן אל ססלה. יש משהו בדמותה המסקרן אותו. הוא מצענע בראשו למרישה בחיוב, לאות הסכמה.

מרישה (צועק לעבר ססלה)

עוד מעט! הוא תיכף עולה!

23. פנים - יום - חדר מדרגות בית ססלה

כשעל כתפו שק, עליו מונח רבע בלוק קרח מטפס בנצי במדרגות עד לקומה השלישית, אל דירתה של ססלה. ססלה ניצבת בפתח ממתינה לו. היא לבושה בקומביניזון שחור, הקטן עליה בכמה מספרים ומנליט את משמני גופה. היא מדברת בלשון עילגת במיבטא זר, מתנהגת בצורה וולגארית ופרובוקטיבית.

ססלה

יופי, בובל'ה... אתה באמת בחור טופ! זה כאן כולם אזייאטים. אף אחד לא רוצה תעזור לאשה... בואנה הבח, תכנס זה לשם בבקשה.

בנץ נכנס אל תוך הדירה. ססלה סוגרת את הדלת אחריו.

24. פנים - יום - ביתה של טסלה

בנץ מכביס את גוש הקרח אל המטבח. הוא מזיח אותו על השיש של הכיור. הוא שומע את קולה של סטלה מהסלון.

טסלה (קולה)

תשים אותו בתוכו של המקרר....

בנץ פותח את המקרר מבסס להכביס את גוש הקרח לתוכו. הגוש גדול מעט ואינו בכנס אל תיבת הקרח. בנץ מבסס לתחוב אותו. הגוש אינו בכנס. הוא נוסל סכין מהמבח והותך את הקרח כדי שיכנס אל המקרר. תוך כדי כך הוא מפיל צנצנת ריבה מהמקרר. הצנצנת נופלת ומתפצצת על הריצפה. בנץ המבוהל מתכופף לאסוף את השברים. לשמע קול הנפץ בכנסת גם סטלה במהירות אל החדר.

טסלה

מה קרה? מה בשברת לי ?

בנץ

אני מצטער.... זה לא היה בכרובה....

סטלה מתכופפת לידו ומסייעת לו לאסוף את שברי הצנצנת.

טסלה (ברכות)

נו, זלא נורא... זה היה צריך לשבור מזמן. זה אני קיבלת מתנה מחבר שלי, אבל זה לא טוב בשביל דייפה שלי.... חבר שלי עובד בים... כל פעם בא מביא לסטלה מתנות...

היא טובלת אצבע בתוך הריבה השפוכה על הרצפה וטועמת ממנה. על פניה הבעה של הבאה. היא טובלת את אצבעה שוב בריבה והפעם מושיטה אותה לעבר פיו של בנץ, כדי שילקק גם הוא.

טסלה

הנה, בבקשה, טועם זה... זה ריבה מרומניה עושים משושבים... לא להיות מתבייש... טועם...

בנץ נבון אבל עושה כמצווה עליו. הוא לוקק מאצבעה של סמלה. תוך כדי כך בועצות עיניו בחזה השופע. היא בהנית ממגע לשונו ונדלקת. לפתע היא מתחילה להביט בו כבגבר, מתחננת ומפעילה טריקים של פיתוי. סמלה מזדקפת. גם בנץ מתרומם. היא מושיטה לו שוב אצבע טבולה ברינה והוא מלקק ממנה.

סמלה

טעים, מה ?

בנץ

זה... לא רע...

סמלה

אתה אוהב זה.... אה!

היא מתקרבת אליו. בנץ נרתע מעט לאחור. הוא בצמד לשיש של כיור המטבח. סמלה סוגרת עליו ומתחככת בו. היא משתעשעת ממבוכתו ומנסה לגרותו. הוא נשען אחורנית ואז נפתח ברז הכיור וסילון מים מתפרץ מתוכו ומתיז לכל עבר. בנץ ממחר לסגור את הברז. סמלה כולחת אחת מידיה ומלשפת את שיער ראשו.

סמלה

אתה לא צריך להיות מפחדת מגברת סמלה.... גברת סמלה
לא אוכל ילדים...

ברגע זה מגיעה מלמיה צעקתו של מרישה, העגלון.

קולו של מרישה

בנצי! בנצי! מה אתה עושה שם? תרד למטה!

בנץ

קוראים לי....

סמלה

שיקרא... אתה יגיד לו שאתה יבוא עוד מעט... אהר-כך...

בנק

לא, באמת... אני לא יכול... אני עובד אצלך...
הוא לא ישלם לי...

סטלה

זה חבל... אני יכולה להראות לך כמה דבריה יפים...

בנק

בפעם אחרת... אני יבוא בפעם אחרת..

סטלה

גברת סטלה לא מוצא-חן בעיניים שלו? גברת זקנה סטלה?
בכון ?

בנק

לא, לא, מה פתאום? אם היה לי זמן בחיי שהייתי בשאר.
אבל את שומעת שהוא קורא לי... הוא תיכף יעלה למעלה...

קולר של מרישה

בנצי! אתה יורד ?!

סטלה

בסדר... אתה יכול תבוא אצלי אחרי העבודה....

בנק

כן... כן... בטח שאני אבוא

סטלה

אתה לא יהיה מצטער... סטלה מבטיחה...

בנק מצליח לחמוק ממנה ורץ לעבר הדלת. היא קוראת אחריו :

ססלה

רגע, אני רוצה משלם לך...

בנץ

לא צריך... זה מתנה ממני...

בנץ יורד במהירות במדרגות, כאילו הוא בורח. ססלה ביצבת ליד הדלת הפתוחה ומתבוננת
אחריו כשהוא יורד במדרגות. חיוך על פניה.

25. חוק - יום - הרחוב ליד ביתה של ססלה

בנצי יורד מביתה של ססלה אל הרחוב. הוא ניגש אל מוישה והעגלה. מוישה עסוק עדיין
במכירת בתחי קרח אל הקונים. בנץ, מזיע כולו, מוציא את תיקו מתחת למושב, מוריד את
אופניו מהעגלה. מוישה מבחין בכך.

מוישה

מה קרה בנץ, לאן אתה הולך ?

בנצי

אני לא יודע... אני חושב שאני מרגיש לא טוב... אני
לא יכול לעבוד...

בנץ עולה על אופניו ומתרחק מהמקום. מוישה מסתכל אחריו כשעל פניו הבעת המיהה.

26. חוק - יום - הרחוב בר נמצא ביתה של ססלה

בנץ, מומו, ויודלה צועדים ברחוב, חזרי בטחון עצמי. בנץ נלהב כולו. תוך כדי
הליכה הם מדברים. כולם בתלבושת בית-ספר ובידי יודלה מומו ילקוטיהם.

בנצי,

היא כמעט אבסה אותי... אני אומר לכם...

מומו

אני לא כל כך מאמין לך. אינך דברים כאלה...

בנצי

אתה לא מאמין, הא ?!

מרמר

זה נשמע לי כמו המצאה שלך.

הם נעצרים ליד ביתה של סטלה.

בנצי

הנה, זה כאן... בקומה השלישית...

הם מתבוננים כלפי מעלה.

יודלה

אולי יותר טוב שנבוא אליה בלילה...

בנצי

בואו! תעלו! אני אומר לכם! מה יש, פתאום אין לכם דם!

מרמר (בוזזש)

אתה בטוח שהיא גרה לבד ?

בנצי

בוא! מה אתה מפחד ?!

לדגש הם מתבוננים זה בפני זה. ואז כמו גמלה החלטה בליבם בבת אחת הם נכנסים אל הדר המדרגות של הבניין.

27. פנים - יום - חדר המדרגות בביתה של סטלה

בנץ מול דלת דירתה של סטלה. מומו ויודלה נחבאים מעט מאחוריו. לרגע הוא מהסס. הוא מתבונן בפניהם של חבריו. ניכר בהם שהם נרגשים וחוששים. לבסוף מתגבר בנצי על השטותיו ומצלצל בפעמון. למשע הצלצול יודלה נמלט במורד המדרגות, אך מומו תופס אותו בצווארו ומחזיר אותו. כעבור שניות ספורות נפתחת הדלת, בפתח עומדת סטלה, לבושה קומביניזון כמו באותו בוקר. לרגע היא אינה מכירה את בנצי.

בנצי

שלום.... זה אני....

סטלה (קוטעת את דבריו כשהיא מחייכת בסמחה)

אה! זה אתה מה היה כאן בבוקר! בוא... בבקשה... בובלה....

בנצי

אני.... הבאתי איתי חברים.... עברנו כאן במקרה....

סטלה מציצה מאחרי גבו. היא רואה את מומו ויודלה. מומו מחייך אליה במבוכה. יודלה רוצה לבלוע את עצמו ולקבור את עצמו באדמה מרוב התרגשות. לרגע נבוכה גם סטלה עצמה. היא אינה מבינה את פשר הביקור של החבורה. אבל כעבור שניה היא תופסת את העניין. בראה כי הוא מוצא חן בעיניה. הם פורצים בצחוק מתגלגל.

סטלה

אתם חברים של בובלה?.... בבקשה.... תבואו.... אתם

להיות אורחים שלי!

נבוכים ומבווישים הם נכנסים אל תוך הדירה. סטלה סוגרת את הדלת אחריהם.

28

28. פנים - יום - ביתה של סטלה - העלון

העלון בדירתה של סטלה. בנצי, יודלה ומומו יושבים על גבי הספה שבחדר. הם קפואים ומצטופפים זה ליד זה. קולה של סטלה נשמע מהחדר השני.

קוללה של סטלה

אבי רואה דודה סטלה מוצא-חן בעיניים שלך...
אבי וניכף נכנס אצלכם....

מרמר

תחמץ, היא פצצה לא נורמלית.

בנציר

אמרתי לכם! לא האמנתם לי!

ירודלה

אתה בטוח שהיא לא לוקחת כסף?

בנציר

מה פתאום? היא חובבת....

סטלה נכנסת אל הסלון. היא לבושה עתה בחלוק, שקוף למחצה. הנערים מביטים בה בהתפעלות.
היא מביחה על השולחן כוסיות קריסטל קטנות, ניגשת אל המזבון שבחדר ומוציאה משם
בקבוק משקה. הם עוקבים אחריה במבטי התפעלות.

סטלה

חבל! אבי לא לדעת מקודם: אתם לבוא... אבל אין דבר...
אצל סטלה תמיד אפשר למצוא משהו... זה החבר שלי, ג'וני,
מביא לי תמיד....

היא ניגשת אל השולחן ומוזגת מתוך הבקבוק אל כוסיותיהם כשהיא ממשיכה לדבר.

סטלה

הוא מלח... מלח... ככה אומרים?... זה מה עובד בים....
בבקשה, אתם לשתות זה עושה אתכם שמח....

היא מרימה את הכוסית שלה כשהיא ניצבת מול הנערים. הם מרימים את כוסותיהם. 23

סטלה

לחיים שלכם, ילדים...

בנצי

לחייך גברת סטלה !

הם לוגמים מהכוסיות בבת אחת. סטלה מתבוננת בהם בעיניים חמדניות.

סטלה

בו, בבקשה, למה אתם יושבים ככה.... זה לא בית ספר...

בבקשה, אנחנו לעשות שמחה... כל-כך חם כאן היום...

היא ניגשת אל הפטיפון המיושן שבחדר ואל ערימת התקליטים שלידו ומחפשת תקליט.
בעוד היא מניחה את התקליט משובחים הבערים ביניהם.

בנק (למומו)

תיגש... אל תתבייש !

מומו

אנל אותך היא מכירה כבר !

בנק

טמבל! אתה לא ראית שאתה מוצא חן בעיניה יותר מכולם.

יודלה

בנצי צודק קום אליה...

סטלה מניחה תקליט. מבגינת טנגו ישנה. היא פונה אליהם בעליצות ומושיטה את ידיה לקראתם מצפה שמישהו יקום לרקוד עמה. בנץ תוחב את מרפקו בצלעותיו של מומו. יודלה עוזר לו לדחוף אותו. לבסוף סטלה תופסת בידו של בנצי ומושכת אותו לרקוד איתה. מומו ויודלה צופים בהם כשהם רוקדים. תוך כדי הריקוד סטלה מפזמת את מבגינת הטנגו. מצב רוחה עליז ביותר. בנצי מבסס להיות רחוק בגופו ככל האפשר מגופה של סטלה. עיניהם של יודלה ומומו נוצצות. בנצי גבור. סטלה מסובבת את בנצי כדרך רקדני הטנגו עוזבת אותו ומושכת במקומו את יודלה. יודלה הבנוך בצמד אליה ומתחיל לדקדק כאחרון הולם.

ססלה

זה טוף כולם לרקוד היום. הבן אדם צריך תמיד
להיות שמח.

בנצי חוזר לספה ליד מומו. מומו לוחש לו.

מומו

למה לא עשית כלום ?

בנצי

צריך לחמם אותה קודם.

באותו רגע מתנתקת ססלה מיודלה המיוזע וחושפת את מומו.

ססלה

חברה, לשתות עוד ליקר בבקשה.

ע

מומו מתחיל לרקוד בדרך אחרת מאשר שני חבריו. הוא יותר בועז. תוך כדי ריקוד גובר
בטחונו. הוא מצמיד את ססלה אליו ומנסה לנשק אותה. ססלה מקבלת זאת בתחילה בצהוק
אך במהירות היא מתחילה להכות מהעבין ומתחילה לנשק ולגפף את מומו. תוך כדי ריקוד
מושכת ססלה את מומו לדת חדר השינה. מעבר לכתפה מספיק עוד מומו ללחוש לחבריו
ההמומים.

מומו (לחש)

תורידו את הבגדים מהר !

מומו וססלה בבלעים בחדר השנה והדלת בסגרת אחריהם.

ע

• בנצי

תוריד את המכנסים... למה אתה מחכה ?

יודלה מהסס קמעה אך בראותו את בנצי מתפשט הוא מתפשט במהירות ובהתרגשות עצורה.
שניהם נשארים בתחתונים. לפתע הם מתחילים לשמוע קולות מחדר השינה. בנצי מסהר
לדלת ומציץ דרך חור המצול. גם יודלה ממהר אחריה וביגש גם הוא להציץ. מנקודת
מבטו רואה בנצי.

29. פנים - יום - חדר השינה של סטלה.

מומו ניצב ליד מיטתה של סטלה תקוע כמו עמוד. סטלה מתחילה לפרוס את כתפותי
חולצתו. לרגע מבסה מומו למבוע ממנה להפשיטו. אבל היא מסלקת את ידו כשהיא מחזירה
יד אל תוך מכנסיו. מומו המום כולו.

30. פנים - יום - חדר הסלון בביתה של סטלה.

בנצי ויודלה ליד דלת חדר השינה בסלון. הם מקשיבים לקולות המגיעים אליהם מחדר
השינה. הם שומעים את קולה של סטלה.

קולה של סטלה

בוא... מותק... ככה... כן... ככה... אתה גדול...,
אתה בחדר... עכשיו! עכשיו! עכשיו!

יודלה

זרז קצת תן לי גם לראות

בנצי

היא תשמע אותנו

יודלה

אז זרז קצת.

בנצי מפנה מקום ליד חור המבוע ליודלה. יודלה מציץ. הוא מכוסה זעה. מבקודת
מבטו הוא רואה.

31. פנים - יום - חדר השינה של סטלה.

מומו כבר שוכב עירום, על גופה העירום של סטלה. בראה עליו כי הוא מבסה למשול
בכוהו ולהוכיח לאשה הבוגרת את נסיונו הגברי.
סטלה במצאת עתה בטרנס ומפיה בוקעת מחרוזת של גביחות, אבחות ומלמולי דברי
תעבוגות שבחלקם הם הבחיות למומו.

סטלה

כן... ככה... זה טוף... זה טוף... אמלה כמה
שזה טוף... יותר חזק... יותר חזק... אוי...
אויש... כן... עכשיף... עכשף... עכשף...
אבי מגמרת... אוי... אבי מגמרת... אוי אתה
כמו תות שדה בתוך שמנת... סטלה אוהבת אותך...
עכשיף... עכשיף... יותר חזק, סטלה לא מאמינה...
סטלה לא מאמינה... אבי מגמרת... אבי מגמרת...
עוד קצת... עוד קצת...

פנ

32. פנים - יום - סלון סטלה

יודלה שעדיין מציף חוטף דחיפה מבנצי.

יודלה

רק רגע... רק רגע....

בנצי

תן כבר לראות...

יודלה

זה לא בשבילך... אתה לא תאמין....

בנצי

אז זוז כבר...

יודלה

מומו בא...

טבי הנעדים מתרחקים במהירות מן הדלת ומתישבים שוב על הספה כאילו וכלום לא קרה.
דלת חדר השינה נפתחת גביחות של סטלה ממשיכות להשמע. מומו יוצא אל הסלון כשהיון
של גאווה ונצחון על שפתיו.

קרלה של סמלה

מי יבוא עכשף לסמלה... מי יבוא לסמלה....
סמלה תעשה לכם מופ... אתם כולכם ילדים
טובים של סמלה....

מומר

בנצי כנס.

בנצי

עכשיו תורו של יודלה.

יודלה

מה פתאום אני ?

בנצי

אני הייתי כבר פה היום, לך כבר !

יודלה מתרומם כאילו וקפאו שד. בצעדים הססניים הוא ניגש לדלת חדר השינה.

קרלה של סמלה

בוא לסמלה מותק.... סמלה עושה לך מופ....

יודלה מנסה לברוח לסלון אך מומר דוחף אותו לתוך חדר השינה.

מומר

תכנס כבר, לא יקרה לך כלום.

סס

מומר סורק אחריו את הדלת.

בנצי

איך היה ?

מומר

בחיים שלי לא היה לי דבר כזה.

בנצ'ר

אמרת'י לך.

אותה רגע שוב בשמעות גביחותיה של סטלה ובנצ'ר נצמד לחור המנעול ומציץ.

33. פנים - יום - חדר שינה - סטלה

יודלה שוכב על סטלה. הוא בראה בפחד ומתרגש.

סטלה:

אתה מותק... אתה בומבון של סטלה... עכשף...
יותר חזק מותק... עכשף... עכשף... עכשף...
אויש אבי מגמרת... אבי מגמרת... לא... לא...
יותר חזק בומבון, שלי... יותר חזק... זהו טוף...
כן... אתה מתוק... אתה חזק... אתה כמו שטרודל
מתוק... עכשף... אמאלה אבי מגמרת... אבי מגמרת...

באותו רגע מתגלגל יודלה מגופה של סטלה ובופל על הריצפה.

34. פנים - יום - סלון - סטלה

בנצ'ר ומומו פורצים בצחוק.

35. חור - יום - ליד ביתה של סטלה

מונית נעצרת ליד ביתה של סטלה. מתוך המונית יוצא אדם מבוגר, בעל שרירים, לבוש חולצת טריקו ומכנסי ג'הס. לדאשו כובע מלחים קטן. בידו הוא מחזיק מזוודה. הוא משלם לנהג המונית את דמי הנסיעה, מסתכל על הבניין בו גרה סטלה וצועד לעבר הכניסה. זהו ג'וני. על ידו מצויירת כתובת קעקע.

36. פנים - יום - חדר ומדרגות בביתה של סטלה

המלח עולה במדרגות.

37. פנים - יום - סלון סטלה

דלת חדר השינה בפתחת וסטלה יוצאת לבושה חלוק. היא סוגרת את הדלת אחריה. מצב רוחה טוב. היא ביגשת לפטיפון.

סטלה

אתם ילדים טופ... צריך לעשות מוסיקה...
סטלה אוהבת שמח...

מומו (בלחש לבנצי)

עכשיו תורך.

מוסיקת מבגו חדשה מתחילה להשמע ובאותו רגע בשמע גם צלצול בדלת. בנצי ומומו חוטפים הלם. הם מתחילים להתלבש במהירות. סטלה פונה לעבר דלת הבניסה.

סטלה

מי זה?... * רק רגע... אני כבר בא...

היא נגשת אל הדלת ופותחת אותה. מעברה השני של הדלת נראים פניו של ג'ובי. מפיה של סטלה נפלטת קריאת שמחה.

סטלה

ג'ובי!

היא נופלת על צווארו ומחבקת אותו. הנערים בינתיים גומרים להתלבש ואילו יודלה נמצא עדיין בחדר השינה. ג'ובי משתחרר מהיבוקה של סטלה נכנס אל הסלון כשהוא משאיר את הדלת פתוחה אחריה. הוא מתבונן בבבץ ומומו הקמים על רגליהם. סטלה מנסה להציג אותם.

סטלה

אתם מכירים ג'ובי, ילדים? ג'ובי, זה הילדים של
השכנה מלמעלה... היא מבקשת אני בותן אותם קורס
באליגברה.... אז עכשף ילדים, תודה רבה... השיעור
נגמר... אתם יכול עכשף ללכת....

ברגע זה נכנס אל החדר יודלה מכיוון חדר השינה. הוא לא שמע על כניסתו של ג'רבי.
הוא לבוש בתחתוניו ונכנס אל החדר סחוט, מיוזע נושם בקושי אך מלא גאווה.

יודלה

תשמעו, זאת היתה דפיקה לא בורמאליה...
אבי חושב שהיא מלכת הנימפומביות !

לפתע הוא רואה את ג'רבי. הוא קופא במקומו^{זכ} ונבץ מתחמקים מאחרי גבו של ג'רבי
הניצב עתה מול יודלה. לרגע אין ג'רבי מבין מה מתרחש במקום. הוא מסובב ראשו לעבר
סטלה כדורש הסבר. רגע זה מצילים הנערים כדי להתחמק ולהמלט מהחדר. הם מספיקים עוד
לראות את ג'רבי מניף ידו על סטלה. יודלה נמלט אף הוא אך מספיק עוד לחסוף ביצטה
בישבנו. הוא חוזר לחדר כדי לאסוף את מכנסיו ואז בעיטה נוספת מגלגלת אותו אל חדר
המדרגות. 65

38. פנים - יום - חדר המדרגות בביתה של סטלה

מומו, נבץ ויודלה בורחים מביתה של סטלה. הם קופצים ומדלגים - מפל המדרגות.
מכיוון דירתה של סטלה בוקעות זעקותיה, כשג'רבי מכה אותה.

38. חוק - יום - חצר הגמנסיה

מגרש כדורסל בחצר הגמנסיה. שתי קבוצות של נערים, בני כיתתו וגילו של נבץ משחקות
כדורסל על המגרש. נבץ ומומו נמצאים בשתי קבוצות יריבות. תלמידים נוספים של הכיתה
נמצאים בשולי המגרש, מתבוננים במשחקים ומעודדים אותם. ביניהם נמצא גם יודלה. המורה
להתעמלות בני צופה בתלמידיו.

יודלה (צועק לעבר נבץ)

אל תתן לו ! תשמור עליו לוחצת !

המורה להתעמלות

תפסיק לתת לו הוראות ! נכנס למשחק.

יודלה

אבל המורה יש לי שיחרור מהתעמלות.

המורה

שוב שחרור.

משחק הכדורסל במשך. אחד משחקני קבוצתו של בנצי מוסר לו מסירה ארוכה. בנצי מזנק כדי לתפוס את הכדור אולם הכדור יוצא מחוץ לגבולות המגרש. בנצי רץ אחריו להשיגו. הוא מגיע עד הכדור, שהתגלגל למרחק די ניכר בחצר הגמנסיה. הוא מתכופף להרימו. כשהוא מתרומם הוא נעצר במקום. עיניו של בנץ מבחינות בבילי. היא פוסעת לכיוון בבין בית-הספר עם עוד חברה. בנצי, הכדור בידו, עומד תקוע במקומו ואינו יכול להסיר את מבטו ממראה של בילי. כל שחקני שתי הקבוצות שעל המגרש ניצבים שם ומתבוננים בו. אחד מהם קורא לעברו :

תלמיד א'

זרוק את הכדור !

תלמיד ב'

בנצי - תחזור כבר !

מומו

בו כבר בנצי

לשמע הצעקות עוצרת בילי ומביטה לאחור. היא רואה את בנץ. בנץ מחייך אליה. בילי מסבה את ראשה ומתרחקת. בנץ מחזיר את הכדור במסירה ארוכה למגרש אך נשאר בסוץ במקומו.

מומו

תזהר! אתה עוד תקבל נקע בעיניים.

בנץ

מי זאת ?

39. פנים - יום - חדר ההלבשה - בנים

חדר ההלבשה שליד חדר ההתעמלות בגמנסיה. בני כיתתו של בנצי, מומו ויודלה ביניהם בכנסים אל החדר אחרי • משחק הכדורסל. חלק מהם בכנסים בריצה. על הספסלים בחדר מובחים בגדיהם. הם מתחילים להסיר את בגדי ההתעמלות ולהחליפם בגדיהם הרגילים. תוך כדי כך מתחילים שני נערים להתקוטט ולהיאבק. בקבוצה אחרת משליך מישהו על חברו מגבת. זה מחזיר לו וזורק אותה אליו בחזרה. ביץ שניהם מתפתח קרב של מגבות. פרויקה עומד צמוד לקיר ומציץ דרך חור הבקוב בו. יודלה מבחיץ בו.

יודלה (לפרויקה)

מה אתה עושה ?

פרויקה

הבנות מתלבשות

מיד כולם מתקבצים סביב פרויקה. בנצי בצמד לקיר וראה.

40. פנים - יום - חדר הלבושה בנות

מנקודת מבטו של פרויקה המציץ בראות כמה בנות אשר סיימו כבר להתלבש והן יוצאות מחדר ההלבושה.

41. פנים - יום - חדר הלבושה בנים

פרויקה מנסה לדחוף את בנצי מהקב.

פרויקה

תן לי לראות, אני הייתי ראשון

בנצי זז מהקב בקיר.

בנצי

אין מה לראות.

פרויקה בצמד * בתאורה לבקב שהתפנה.

יודלה

תסתכלו עליו כבר עומד לו.

מרמר

תסתובב מה אתה מסתיר שם...

פרויקה

זה לא עיניבך ... תעזוב אותי

בנצ'ר

תעזוב אותו במח יש לו פיסמוק.

פרויקה

יש לי יותר גדול משלאבא שלך

בנצ'ר

בחיך

יודלה

במח... יש לו מכשיר שהוא מפחד להראות

פרויקה

אתה תשתוק שמן...

יודלה

ואתה פיסמוק בן פיסמוק....

מורמ

חברה במקום לריב בואו נעשה תחרות למי יש הכי גדול...

יודלה

יללה שכל אחד ישים עשרה למי שיש את הצינור הכי גדול מרויח

מורמ

או-קיי חברה להתפשט...

כל התלמידים מתחילים לשלוח מטבעות של 10 גרוש, הנאספים בידי יודלה לאחר מכן. הם מתקבצים לאחת הפיזות, משלשלים את מכבסי ההתעמלות שלהם ותחתונים. יודלה, שבטל סרגל כאחד הילקוטנים המונחים בוודר, • הוא השופט. הוא שולף מכיסו את פנקסו, בו הוא רושם את החובות שחייבים לו חבריו. מומו נוטל את סרגל ונעמד ליד יודלה. כל החברה עוברים בתור. מומו מודד בסרגל ויודלה רושם.

מזמר

בנצי - חמש עשרה וחצי סנטימטר

יודלה

לא רצ.

מזמר

ינקלה - 14

ינקלה

לא גבון , תמרוד מהקצה

מזמר

או-קי תוסיף לו חצי סנטימטר.

יודלה

הלאה

מזמר

דויד - 12 סנטימטר

יודלה

חלש - הלאה

מזמר

ועכשיו נראה את הפיסטוק של פרויקה

פרויקה

אבל אל תרמה

מזמר

רבותי זה לא יאומן , זה לא פיסטוק זה פגז.

יודלה

כמה ?

מומר

18 וחצי סנטימטר

פרויקה

אל תרמה...!!!

מומר

אני מבקש סליחה - 19 סנטימטר

קריאת התפעלות מפי כולם.

בנצי

אני חושב שאפשר להמליך את פרויקה למלך השמוקים!

בנצי שופך מלא הדלי מים על אנדרו של פרויקה. פרויקה צורח.

פרויקה

בני זוגות!

כולם צוחקים.

42. חוק - יום - ליד ביתה של בילי

בוקר. בנץ רכוב על אופניו, כשתיק בית-הספר שלו צמוד אל הרמה, בוסס על המדרכה. הוא נעצר ליד הבית בו מתגוררת בילי. הוא משפין את אופניו על הגדר, מתבונן סביבו אם אף אחד איבד מבחין בו ואז הוא מדלג מעל הגדר אל החצר. שם הוא ניגש אל זוג אופניים הקשור אל מרזב הבית בשרשרת. בנץ ניגש אל ~~האופניים~~ גלגל האופניים ומרוקן מסבו את האוויר תוך הוצאת הרזטיל. הוא חוזר אל אופניו ומחפש לעצמו מיסתור מאחרי גדר בית מעבר לדחוב. שם הוא עומד וממתין כשהוא צופה לעבר ביתה של בילי. כעבור מספר שניות יוצאת בילי מהבית, כשילקוט בית-הספר בידה. היא ניגשת אל אופניה שבחצר, פותחת את השרשרת ויוצאת עם האופניים אל הכביש. רק כשהיא מושבת שם על האופניים היא מבחינה כי אין אוויר בגלגל האחורי. היא מתכופפת לבדוק את הגלגל. בדגע זה מזנק בנצי עם אופניו ומתקרב אליה רכוב. הוא נעצר לידה.

בנצי

הלו, יש לך בעיות? אפשר לעזור במשהו?

בילי מרימה עיניה דרך גלגל האופניים. היא אינה מכירה את בנצי.

נליר

אבי לא יודעת, אני חושבת שיצא לי האוויר,
אתה מבין בזה ?

בנצי יורד מאופניו ורוכן לגלגל.

בנצי

הו-הא! זה פנצ'ר, במח עלית על מסמר זו משהו...
יש לך משאבה ?

נליר

לא .

בנצי

גם לי לא. לאן את צריכה להגיע ?

נליר

לגמנסיה.

בנצי

איפה את לומדת ?

נליר

בשלוה.

בנצי

בחייך, גם אני לומד שם. רוצה מרמפ ?

בילי משיבה לו בחיור. 45

43. חוק - יום - רחוב ב עיר

בנצי רוכב על אופניו ונילי יושבת על הדמה. בנצי מחזיק בקצה פגלה מלאה בסיפורים

בנצי

בה לך ?

נילי

זה בסדר.

בנצי

יופי

נילי

מה ?

בנצי

אמרתי שזה בסדר שבח לך...

נילי

תגיד, איך בכלל קוראים לך ?

בנצי

בנצי, ולך ?

נילי

נילי.

46

44. חוק - יום - חצר הגמנסיה

בנצי ונילי בחצר הגמנסיה בין התלמידים. בנצי קושר את אופניו בחניית האופניים.

נילי

תודה רבה לך...

בנצי

56 /...

על לא דבר... תבואי כל יום...

נולד

להתראות

בילי פונה ללכת.

בנצי

חכי רגע...

בילי עוצרת.

בנצי

מה את עושה היום בערב ?

~

נולד

למה ?

בנצי

רציתי להזמין אותך למסיבה

נולד

לא תודה, הערב אני תפוסה...

בנצי

מה יש לך חבר קבוע ?

נולד

אין לי חבר קבוע, אבל הערב אני כבר תפוסה.

47

להתראות.

ברגש זה בשמע הצלצול. בילי מבצלת את ההזדמנות כדי להיבתק מבנץ. היא רצה
אל תוך הכניסה לבניין בית-הספר. בנץ מתבונן אחריה מאוכזב.

46. חרץ - יום - רחוב

בנצי בוסע על אופניו. הוא שמח ועליז.

48

47. חרץ - יום - מרפסת בית בנץ

במרפסת עומדים בנץ ואביו דומק. שניהם ליד המעקה. על המעקה משחות בעליים שונות
ומברשות. הם מצחצחים בעליים. בעליו של דומק רחבות מהמודל. היסן וגילו של
בנץ שהורות ובעלות "שפיץ", חד. לידם רדיו המנגן כל הזמן בעימות מקול רמולה.

דומק

איך בן אדם יכול ללכת עם שפיץ כזה ?

בנצי

זה דוקא בוח.

רומק

זה יכול להביא רומטיזם וכל מיני חולדס.

סוניה בכנסת למרפסת.

סוניה

אולי תגמרו כבר.

רומק

כבר גומרים.

סוניה (לבנצי)

ותסגור את הדדיו. מי זה מזגן דדיו על המרפסת.

בנצי

מה יש זה מפריע לך ?

רומק מבטה להשקיט בתנועות קלות את הסערה העומדת לפרוץ.

סוניה

במח שזה מפריע וזה מפריע גם לשכנים וגם לרמי

בנצי מפנה מבטו לקומה תחתונה ממול ורואה :

48. חור - יום - קיר בתיממול

מבקורת מבטו אצל במרפסת רואה בנצי את רמי. רמי הוא נער בן 12 מסודר וממושקף. עתה הוא מזגן בכיבוד בשקדנות.

49. חור - יום - מרפסת בית בנצי

סוניה

אתה יכול לקחת דוגמא מרמי. תראה איך הוא מזגן יפה.
לא שומע כל היום את האלביס פרסלר שלך. ותראה איך הוא
תמיד לבוש יפה ובלי ובלי צ'ופרינה של ברלזמין על הראש.

בנצי

אמא אם את לא שותקת אני הולך מהבית

סנריה

מה אתה מפחיד אותי? אתה רוצה תלך, איפה
תמצא מישור שיקביס אותך הביתה? אם הייתי רואה
אותך על הרחוב הייתי בבהלת, אתה בראה כמו
פדקש. רומק אני אומרת לך שאני פשוט מתביישת
מהשכבים.

רומק

לא צריך לצעוק.

סנריה

אתה תמיד לצידו. אף פעם אתה לא אומד לו
מה שצריך.

בנצי מגביר את ווליום הרדיו עד למקסימום ועוזב את המרפסת.

50. פנים - יום - חדר אמבטיה

בבץ בתוך האמבט. לידו הרדיו ממשיך לבגן. הוא קורא סטלג או רומן זעיר. לפתע בשמע
קולה של סנריה

סנריה

מה אתה עושה שם?

בנצי

מתרחץ.

51. דלת חדר האמבטיה - מבחוץ

סנריה

תעשה את הרדיו יותר בשקט! אתה שומע אותי!
אתה לא גר כאן לבד, ושלא תגמור את כל המים
החמים.

בנצי

בסדר תיהי בשקט !

סרניה

ושלא תעשה לי שם שטפון. כמה זמן אתה חושב
להשאר שם. בוא לאכול. שמעת...

בנצי צולל לתוך האמבטיה המלאה כדי לא לשמוע את צעקות אמו.

52. פנים - ערב - חדר בנץ

בנצי מתלבש ליד המראה שבדלת הארון. הוא לובש חולצה שחורה ששרווליה הארוכים
מקופלים שלושת-רבעי. הוא יורק על נעלי השפיץ שלו ומשפשף אותם במרץ במטלית, כדי
שיבדיקו יותר. מדי פעם הוא בוחן את הברק בנעליו, ורק כאשר זה נראה לו הוא מניח
אותם בצד. בנץ נוסל עתון קולנוע בידו. בעתון מופיעה תמונת של אלביס כשהוא ביצב
כשגיסרה בידו. הוא לבוש בג'ינס כשהגורה עם אבזם גדול בולטת מתוכם. בנץ משווה את
ההגורה שבנידיו להגורה ~~שבתמונה~~ שבתמונה, חוגר אותה על מכנסיו באותה פוזזה בה חגר אותה
אלביס בתמונה. ברגע זה בכנסת סרניה אל החדר היא בוחנת את בנצי המסתכל על עצמו בראי.

סרניה

מה אתה הולך עם השחור הזה? כמו כל הפושטאים ?

בנצי

אמא, תעזבי, כולם הולכים ככה.

סרניה

אני אקבל בגללך התקפת לב. אף פעם אתה לא
שומע בקולי. גם אבא לא ישן בגללך בלילות
אבל הוא פוחד להגיד לך.

בנצי

אמא תבי לי להיות בשקט.

טוניה

ואת החדר שלך אתה גם יכול לסדר קצת, זה
ממש אורווה כאן, אני לא העוזרת שלך. אני
ממש מפחדת להכנס לפה. אפשר לקבל פה ~~א~~ ~~א~~ ~~א~~
מלדיה או איזה מיפוס.

בנצי

אז אל תכנסי

טוניה

אל תגיד לי מה לעשות. ובא לאכול
אבא מחכה כבר על יד השולחן.

53. פניס - ערב - ביתו של בנץ - מטבח

המטבח בבית הוריו של בנץ. זהו מטבח המצוייד במתקנים של שנות החמישים: כירת גז
קטנה (או פלטה חשמלית), פתילייה או שתיים, מקרר קרח רגיל ואביזרי מטבח משומשים.
בפינת המטבח, צמוד אל הקיר, ניצב שולחן עץ פשוט, מכוסה שעוונית, ששלושה כיסאות
ניצבים משלושת עבריו. סוביה, אמו של בנץ, ניצבת ליד הכיור, בין הסירים. ליד
השולחן יושב אביו של בנץ, גומע במיצמוץ מתוך צלחת המרק שלפניו, תוך שהוא מעיין
בעתון ערב (עם כותרות של אותה תקופה). בנץ עצמו ניצב ליד הראי בהול, כשהוא בראה
מכיוון המטבח, כשהוא סוקר את פניו מקרוב בראי. הוא מגלה חשקו בלחיו ומפוצץ אותם.
מכיוון המטבח מגיע קולה של אמו.

טוניה

בא כבר לאכול.

בנצי נכנס למטבח ומתישב.

טוניה

זהיה לי שחור בעינים מהחולצה שלך.

בנצי

מה יש לאכול?

סוניה

מה זה מה יש? יש מרק ויש בשר ויש גזר
מבושל ויש חמיצה...

בנצ'י

איזה מרק?

סוניה

מה זה איזה מרק, מרק מצויין

בנצ'י

עוף?

סוניה

עוף! יש בזה איזה חתיכת עוף אז מה?

בנצ'י

אז כלום, אני לא אוכל עוף, מה זה חדש?

סוניה

אל תעשה לי טובות. אתה יכול לאכול במסעדה.

דבר חדש מרק עוף זה לא טוב... ויש...

דומק למה אתה לא אומר לו כלום?!

דומק מערבב בתוך כוס מים אבקת סודה לשתייה, לוגם, ומגהק.

דומק

תאכל... תאכל... זה בסדר... לא יקרה לך שום

דבר... אני כבר אכלתי ואתה רואה נשארתי בחיים...

סוניה

שמעת? תאכל!

בנצי

במאס לי. ביום ראשון מרק, עוף, ביום שני
מה שנשאר מהמרק עוף של יום ראשון, ביום
שלישי חתיכת עוף עם פירה, ביום רביעי
פולקה עוף עם גזר מבושל...ביום חמישי
צואר של עוף ממולא וביום ששי איזה שאלה,
עוף חדש יפה וצעיר .

סרניה

בכון. עוף זה הכי בריא. נראה מה יתנו לך
לאכול שתיהיה בצבא. נראה מה אשתך תביא לך.
אתה עוד תתגעגע לאוכל של אמא.

בנצי קם מהשולחן.

סרניה

מה אתה הולך לעשות עכשיו ?

בנץ

אני לא רעב !

סרניה (אל דומק)

בו, מה אתה אומר? למה אתה שותק? מה שאני
עושה זה לא טוב. (אל בנצי) לאן אתה הולך?
שב, אני אכין לך סלט וביצים.

בנצי

אני לא רוצה שום דבר! תעשי לי טובה - אני לא רעב.
אבא, אפשר לקבל כמה לירות ?

דומק מסיר את העתון ומתבונן בבנצי.

דומק

בשביל מה אתה צריך כמה לירות? הלא רק ביום
שלישי נתתי לך...

סוניה

אתה לא צריך לדאוג, הוא כבר ימצא על מה לבזבז...

בנצי

אני צריך...

רומק

אתה לא עונה לי, בשביל מה אתה צריך כסף?

בנצי (מתפרץ)

קבעתי עם בחורה, טוב ?!

לרגע מסתכלים רומק וסוניה זה בזה, מחליפים מבטים רציניים. רומק מגחך.

רומק

את שומעת? ה ו א קבע עם בחורה. מזל טוב.

סוניה

בשביל זה אתה צריך כסף ?

בנצי

אני רוצה לצאת ולהזמין אותה...

סוניה

מה פתאום להזמין? שהיא תשלם בשביל עצמה
מה אנחנו רוששילד.

רומק

מי זאת הבחורה הזאת שאתה קבעת איתה ?

סוניה

תספר לאמא יש לך כבר כלה ?

בנצי מביט זועף בהוריו.

בנצ'ר

אתם בותבים לי כסף או לא ?

טוניה

אבי אתן לך אבי אתן לך...

טוניה מוציאה כמה לירות ונותנת לבנצ'ר.

טוניה

רק שלא תביא לי איזה פרנקיניה.

54. חורף - לילה - קיוסק בשדרה

קיוסק בקצה השדרה. זהו קיוסק למימכר משקאות קלים, ממתקים ועתוברים. בחזית הקיוסק תלויים שבועונים מצוירים ורומנים זעירים. סביבת הקיוסק ריקה לחלוטין. הקיוסקאי נמצא בתוך הקיוסק. הוא ביצב משועמם ומתבונן בבנצ'ר, לבוש בגדי השבת שלו ~~כשב~~ כשביר א חבילה של תקליטים. התקליט החיצוני שהוא מחזיק בידו הוא תקליט עם תמונתו של פול אנקה. בנצ'ר משוטט אנה ואנה. מובית נעצרת ליד שפת המדרכה, ממנה יוצאת ריקי הזונה. המובית נשארת להמתין וריקי הולכת לעבר הקיוסק.

ריקי

תן לי קופסא סופר פיין

הקיוסקאי מוסר לה את חפיסת הסגריות וריקי פונה חזרה למונית. היא מבחינה בבנצ'ר. היא נגשת אליו קרוב. בנצ'ר מרגיש בבוח ומסב את ראשו.

ריקי

מה העינינים, אתה מחפש משהו ?

בנצ'ר

לא, שום דבר.

ריקי

לא בא לך איזה מספר ?

בנצ'ר

לא, אני מחכה פה למשהו.

ריקי

אני יעשה לך טוב.

בנצ'ר זורק מבטים של אי נוחות, לצדדים וזו ממנה כמעט. ריקי אינה מרפה.

ריקי

יאללה תוציא עשיריה ותעשה חיים לא נורמליים.

קיוסקאי

יאללה תעזבי אותו, את לא רואה שזה ילד.

ריקי עושה בידה תנועה מגינה ובכנסת למונית. המונית נוסעת. בנצ'ר ניגש לקיוסק.

בנצ'ר

אפשר להשתמש בטלפון שלך ?

קיוסקאי

בעיר ?

בנצ'ר

בטח בעיר .

קיוסקאי לוחץ על מונה הטלפון, בנצ'ר מוציא מכיסו נייר מעוך. הוא מחייך ומקשיב לצליל החיוג. מעברו השני של הקו נשמע קול גברי.

קרל

הלו

בנצ'ר

שלום... ביילי בבית ?

קול

לא, ביילי יצאה עם חבר לפני חצי שעה
למסור לה משהו.

בנצי

לא, לא חשוב... שלום.

בנצי מביח את השפופרת, משלם לקיוסקאי עבור שיחת הטלפון והולך.

55. פנים - לילה - טלון בדירה

דירה טיפוסית למעמד הבינוני בתל-אביב בסוף שנות ה-50. ברגע זה בערכת בדירה מסיבה סאלונית אופיינית. המסיבה בעיצומה. החדר רוקן מעט מהרהיטים שבו. מסביב לקירות מסודרים כסאות בסיגנונות שונים. יש בהם גם כסאות סלון וגם כסאות מרפסת ומטבח בסיגנון התקופה. על המזנון שלאורך אחד מקירות החדר מובחות צלחות עם כיבוד צבוע: בוסנים, סוכריות, כעכים מלוחים. בקבוק או שניים של שרי ברנדי ניצב שם גם כן. האנשים שבחדר הם צעירים בגילים 16-18, זוגות, הלבושים באופנת החברות הסאלוניות של ראשית שנות ה-60. כתריסר זוגות של נערים ונערות דחוסים בתוך החדר ורוקדים ברגע זה בצפיפות ודוחק כשכל זוג נצמד איש לרעהו. ברגע זה הם רוקדים לקצב מבגיבת סלו.

ליד הפטיפון בפנית החדר ניצב יודלה, הממונה על החלפת התקליטים. הוא גם מדליק ומכבה את האורות בחדר וכך הוא מבצע על המסיבה הנערכת בו. עוד נערים ונערות יושבים על המושבים שלאורך הקירות ומתבוננים ברוקדים. ברגע זה נשמע צלצול בדלת. בחורה ניגשת לפתוח את הדלת. הפתח עומד בבז, בתקליטים, בידו. הוא בכנס פנימה. הוא מבחין ביודלה ליד הפטיפון וניגש אליו, כשהוא מוסר לו את חבילת התקליטים שבידו.

יודלה

היי. מה קרה? למה באת כל-כך מאוחר?

בנץ

סתם לא היה לי מצב רוח...

יודלה

לא הבאת אף אחת?

בנק

לא. מה יש? חסד כאן בבורת ?

יודלה

אתה יודע מי במצאת כאן ?

בנק

לא.

יודלה

בילי... ההיא שביקשת את מספר המלפון שלה...

בנץ מופתע. אולם הוא מבטח להסתיר את רגשותיו האמיתיים.

בנק

מה אתה אומר? באמת? היא באה לבד ?

יודלה

לא. עם מומו...

בנצי (כמי שאיבד מאמין למשמע אוזניו)

עם מומו ?

50

יודלה (מצביע)

הנה, הם שם !

בנץ רואה את מומו וביילי רוקדים צמודים זה לזה בין שאר הזוגות. על פניו ...
אכזבה. יודלה מבחין בהתרגשותו

יודלה

תשכח ממנה. היא בידים של מומו... לא יודע מה יש ...
שפיץ של זהב? אף בת לא מסרבת לו.

בנץ בוטל את בקבוק השרי ברנדי מהמזבון ומוזג לעצמו כוסית. הוא מתבונן במומו וביילי הרוקדים. הוא איבד מחזיר את הבקבוק למקומו ומשאיר אותו בידו. יודלה מדליק נבת אחת את האורות ומחליף את המנגינה מסלד לטוריסט. הזוגות שרקדו צמודים כמו בתפסו בקלקלתם. כמה מהם עוברים מיד לרקוד בקצב החדש. אחרים פורשים הצידה אל הכסאות. כמה מבניהם מישרים את מכנסיהם כדי שלא יבחינו בזקפותיהם. אחר-כך הם חוזרים לרקוד. [5] כשבדלק האור מבחין מומו בננץ העומד ליד יודלה. הוא מחזיק בידה של ביילי, מושך אותה אחריו וביגש אל יודלה ובנץ.

מומו

היי, חשבתי שכבר לא תבוא. קרה משהו בבית?

בנצי

לא. הכל בסדר.

מומו

תכיר... זאת ביילי... החברה החדשה שלי... (אל ביילי)
את מכירה את בנץ, החבר הכי טוב שלי...

בנץ וביילי מסתכלים זה בעיני זה. ביילי לא שמה עליו. בנץ בבוך ומבולבל. הם מחליפים לחיצת-יד.

ביילי

נעים מאד...

בנץ

לי עוד יותר...

מומו

אוקיי, נראה אותך אחר-כך.

52

הוא מושך את ביילי חזרה אל הרוקדים והם מצטרפים לרקוד. בנץ מוזג לעצמו עוד כוסית ברנדי ושותה את הכוס נבת אחת. ברגע זה מבחינה בו אחת הנערות שבחדר וביגשת אליו. זאת היא לאה, אחת הנערות שהוא ומומו התחילו איתן במובטנה ולקחו אותם לשפניה בתל-ברוך. היא ביגשת אליו ומחייכת אליו.

לאה

היי !

בנץ

צ'או !

לאה

אתה לא זוכר אותי ?

בנץ עוקב בעיניו אחרי בילי הרוקדת עם מומו. רק עכשיו הוא מבסה לזהות את הנערה
הניצבת מולו.

בנץ

אה, במח! בטח שאני זוכר אותך ...

לאה

לאן בעלמתי? חיפשתי אותך כמה פעמים במוזמנה...
אתה כבר לא בא לשם?

בנץ (מבויש מגמגם)

לא... אני אגיד לך... עכשיו, לפני סוף השנה
יש לנו פול שיעורים... רוצה לשתות משהו ?

לאה

לא תודה. אבל אם תזמין אותי לרקוד...

בנצי

או-קיי אחר כך...

54

בנץ מחפש בעיניו אחר מומו ובילי. הוא איבד רואה אותם. בנץ מחפש אותם בחדר בין
הרוקדים ועל המושבים ואיבד מוצא אותם. הוא מפלס לו דרך בין הרוקדים לעברו הפנימי
של החדר, שם נמצא פתחו של המסדרון. הוא רואה לפתע את בילי עומדת מול הראי בחדר
האמבטיה ומסתדקת. בנץ ניגש אליה.

56. פנים - לילה - אמבטיה בדירה

בנץ ניצב ליד בילי העומדת מול הראי באמבטיה. בידו האחת כוסית ברנדי ובשניה
הבקבוק של השרי. הוא לוגם כוסית כדי לאזור אומץ ופונה אל בילי.

בנץ

הלו בילי ...

בילי מתבוננת בו דרך הראי.

נרלי

אתה שתוי ?

בנץ

לא, מה פתאום ?

נרלי

אתה נראה ככה...

בנץ

שטריות אני כל יום שישי מחסל איזה 4 בקבוקים ויסקי.

נרלי

אתה חבר טוב של מומו

בנץ

כן הוא החבר הכי טוב שלי. הוא מוצא חן בעיניך.

נרלי

אני חושבת שכן...

56

ברגע זה מגיע מומו אל חדר האמבטיה. הוא קורא לעבר בילי.

מומו

בואי... איפוא את... חיפשתי אותך...(לבנצי)

תפסיק לשנות אתה עוד תהיה שיכור.

בנץ מסתכל אחרי ביילי הנסחבת אחרי מומו. הוא שותה כוסית בוספת.

57. פנים - לילה - וואלדן

הזוגות רוקדים במסיבה. בנץ רוקד עם לאה. הוא רקדן גרוע. הוא מתחיל כבר לשחק את השתוי. ליבו אינו בתוך לריקוד עם לאה והוא מחפש ותר בעיניו כל הזמן אחרי מומו וביילי. הוא רואה אותם רוקדים צמוד. מומו מבחין בו ומבופף לו בידו. הוא רואה אותם מתמזמים תוך כדי ריקוד, כשמומו מנסה ומצליח, לבשק את ביילי. לפתע, תוך כדי ריקוד, הם נעלמים שוב מעיניו. בנץ מפסיק לרקוד. הוא מחזיר את לאה אל מושבה. הוא יוצא אל המסדרון ומחפש אחרי ביילי ומומו. בנץ פותח את דלת חדר האמבטיה. הם אינם שם. הוא ניגש ופותח דלת של חדר אחר. בתוך החדר מתעלסים כמה זוגות. ביילי ומומו אינם ביניהם. הוא פותח דלת של המיטבה. המיטבה חשוך. זוגות מתחבקים ומתנשקים בפינות שונות שלו. ביניהם מגלה בנץ גם את מומו וביילי. הוא חוזר אל הסלון שם במשכים הרקודים. בנץ מתחיל להשתולל. הוא ניגש אל הפטיפון ומפסיק את התקליט באמצע הריקוד. הוא הורף את יודלה המנסה לעצור בידו ומביח תקליט אחר על הפטיפון. זהו תקליט שירה שאי אפשר לרקוד למקצבו וצליליו. זוגות מוהים בקול. בנץ מכבה את האורות בחדר. חשיכה גמורה משתררת בחדר. כמה מהנערות צורחות. בנץ נוסל קערית עם קוביות קרח בתוכה, רץ בין הרוקדים ומסיל קוביות קרח אל שמלותיהן ואל תוך חולצותיהן של הבנות. אלה פותחות בצריחות אימים. מיד נוצרת בחדר מהומה כללית. הרקודים נפסקים. מכל עבר גוערים בבנץ. אבל בנץ כבר שתוי ואחוז אקסטזה. הוא מפזר סביבו את קוביות הקרח. יודלה מנסה להחזיק בו ולהרגיעו.

יודלה

בנץ! תפסיק! בתייך! אתה הורס את המסיבה!

חברה, תעזבו אותו! תמשיכו לרקוד!

יודלה מביח תקליט אחר. כמה מהזוגות חוזרים לרקוד. אבל בנץ המשתולל מונע מהם להמשיך. הוא מסתובב במרכז החדר כשידייו פרושות לצדדים ואינו מביח לאחרים לרקוד. בשמעות צעקות מכל עבר.

נערה א'

הוא שיכור!

נערה ב'

הוא השתגע לגמרי !

נער א'

סלקו את הפסיכי הזה מכאן !

נער ב'

בנץ! תפסיק להשתולל !

אבל בנץ איבד שם לב לגערות. הוא זיגש אל בקבוק השרי ומנסה למזוג לעצמו כוסית
נוספת. אחד הנערים מושך את הבקבוק מידו. בנץ תופס אותו, לופת בגרונו ומאיים לחנקו ⁶⁰
כמה מהנערים האחרים מתנפלים עליו. הם תופסים אותו בידי וברגליו ומושכים אותו אל
חדר האמבטיה.

58. פנים - לילה - חדר האמבטיה

האמבטיה בדירה בה בערכת המסיבה. בתוך אסלת האמבטיה מובחים בתחי קרח גדולים
כשבניהם מובחים בקבוקי משקה קל. הדלת צפתחת. שישה נערים מחזיקים בבנץ המשתולל, ⁶¹
מרימים אותו ומטילים אותו אל תוך האמבט. בנץ הרטוב צווח ומנסה להיחלץ החוצה.
אבל הנערים דוחפים אותו פנימה אל בין גושי הקרח והבקבוקים.

⁶²

59. חוץ - לילה - רחוב בעיר

שעת לילה מאוחרת. הרחוב בו במצא ביתו של בנץ. הרחוב ריק. ברחוב הריק צועדים
יודלה ובנץ. יודלה תומך בבנץ, שבגדיו רטובים ⁶³ וקמוטים ומושך אותו לכיוון ביתו.
בנץ בדאה עליז אבל צועד בקושי. יודלה מצליח לגרוד אותו עד לפתח ביתו. הם בעצרים
בפתח הבית.

⁶³

יודלה,

אתה רוצה שאעלה אותך, או שתצליח לעלות לבד?

בנץ

אני יעלה לבד.

יודלה

תעלה הביתה, תכנס למיטה! בבוקר תרגיש יותר טוב.

בנק

בא לי להקיא !

יודלה

אוקיי! אז תקיא כאן !

בנק

זה לא בא לי !

יודלה

בוא, אני אעלה אותך למעלה !

בנק

לא ! לא ! לא צריך! אני אמצא את הדרך מכאן לבד.

תודה לך... אני לא אשכח מה שעשית בשבילי...

62

יודלה

תעזוב שמטיות. לא עשיתי שום דבר !

בנק

אתה חוזר למסיבה ?

יודלה

כן ...

בנק

אז תמסור לה ד"ש

יודלה

למי ?

בנק (צועק)

לצילי .

יודלה

מאז אחרז !

בנץ

תשבט לי !

יודלה

מה ?

בנץ

שאננה תגיד לה שאני אוהב הכי דכי בעולם

יודלה

בטח שאני אגיד לה. לך לישון !

בנץ

תשבט.

יודלה

אני בשבט... עכשיו תעלה למעלה... 65

בנץ

אני עולה...

יודלה משפין את בנץ על הקיר בפתח ביתו והולך. בנץ מסתכל אחריו מעט ונכנס אל הדר המדרגות.

60. פנים - לילה - חדר המדרגות בביתו של בנץ

בנץ עולה בחדר המדרגות של ביתו. הוא שתוי. הוא באוז במעקה וצופע. הוא שר בקול את אחד משירי התקופה, שנוגנו קודם במסיבה ("דיאבה!") אחת הדלתות נפתחת. בפתח מופיעים פני אשה מבוגרת הנבהלת למראה בנץ. הוא עומה לפניה פרצוף והיא סוגרת את הדלת בנהלה. בנץ משפט עוד קומה הוא מצלצל בפעמון דלת דירתו.

66

61. פנים - לילה - ביתו של בנץ

הסלון בבית הוריו של בנץ. זהו ערב מיפואסי בו מארחים הוריו של בנץ את ידידיהם. בסלון הדירה יושבים ארבעה זוגות. הגברים מסובים מסביב לשולחן בפרד ומשחקים קלפים. הנשים יושבות מסביב לשולחן אחר ומשחקות שם קלפים. ליד שולחן הנשים משוחחות הנשים תוך כדי משחק.

אורחת א,

אני לא יודעת אם אבי ארשה לבן שלי לבסוע למחבה הזה...
זה נמצא בסוף העולם... מסתובבים יכולים לעבור שם בקלות...

סוניה

כן, גם בנצי אמר לי משהו על הבסיעה הזאת... באר-אורה...
אני מעדיפה שהוא ישאר בבית ויעשה שיעורים... בין כה
יהיו לו בחינות... הוא ילד מוכשר בכל כך הרבה שטחים,
אבל הוא לא אוהב לעשות שיעורים...

ברגע זה נשמעים צילצולים בדלת. סוניה קמה אל הדלת. בנצי ניצב בפתח כשהוא מהיך
לעבר אימו מאוזן עד אוזן.

סוניה

מה זה? כל כך מוקדם חזרת?

בנץ מבסה להסתיר את שיכרותו.

בנץ

היה משעמם... במאס לי...

סוניה

בוא תכבס... תגיד יפה שלום לאורחים...

בנץ הולך בעקבות אמו אל הסלון. הוא מבסה להסתיר את עובדת היותו שתוי. הוא בתוך
בקיר כדי לעזור ישר. כשהוא מופיע בפתח הסלון מופנות לעבר כל העיניים. מבטי תמיהה
על פני האורחים. רק אז מבחינה סוניה כי בגדיו של בנץ קמוטים ורטובים. הוא מניף
בידו לשלום לעבר האנשים שבחדר. הוא מחייך ומתחיל לצחוק. תוך כדי כך הוא מתנדנד
הנזפל על המיזבון. בנפילתו הוא מפיל גם אגרמל קדיסטל הנזפל ומתנפץ על הריצפה לעיני
האורחים. בנץ משתטח על הריצפה גם הוא. סוניה מליטה פביה בידיה.

סדנ'ה (בקול בוכים)

הקריסטל שלי...

61

62. פנים - לילה - מרנשנה

בנץ ויודלה ליד מכונת הפליפר. הם משחקים. תוך כדי משחק מגניב בנץ מבטים אל פינה אחרת של הבר. שם, ליד אחד השולחנות יושב מומו עם בילי. בעוד הוא מחבק את כתפה. לידם בשולחן יושבת עוד בערה, אחת, כשגבה מופנה לעבר בנץ. הם משוחחים וצוחקים.

מומו מבחין באחד ממבטיו של בנץ והוא מנופף לו בידו. בנץ מחזיר לו הנפת יד אדישה מומו קם ממקומו וניגש אל שולחן הפליפר שם משחקים בנץ ויודלה.

מומו

היי בנץ. שמע אתה מוכרח לעשות לי טובה...

בנץ

מה הבעיה ?

מומו

היא סידרה אותי בילי. רציתי לקחת אותה היום לחורף
תל-אביב ברוך... אז היא הביאה לי את העקומה ההיא...

הם מסתכלים לעבר השולחן שם יושבת בילי עם חברתה. השתיים מחייכות לעברן. הם מהזירים להם חיוכים מלאכותיים. חברה של בילי בראית מוזנחת.

בנץ

אתה רוצה שאני אוריד אותה מכם ? אתה
רואה שאני עסוק עכשיו.

מומו

לא. בילי לא מוכנה לזוז בלעדיה. בוא
תצטרף אלינו...

בנץ

לאן ?

מומר

בסחוב מכובית, ביקח אותם לים ...

יודלה

אפשר להצטרף ?

מומר

אתה רואה שיש רק שתי בנות... בפעם אחרת,
נדאג גם לך. (אל בנץ) אתה בא או לא ?

בנץ מתלבט לרגע. הוא מתבונן בפניו של יודלה.

בנץ (מתנצל בפני יודלה)

מה אני יכול לעשות? מוכרחים לעזור
לחבר בצרה...

ע

מומר ~~אז~~ מחבק את כתפו של בנץ הוא מוביל אותו אל השולחן שם יושבות בילי וחברתה
ברכה.

מומר

זה החבר ~~אז~~ הכי טוב שלי, בנץ, שסיפרתי
לכן עליו... תכיר בנץ, בילי...

בנץ

הכרנו כבר ~~אז~~ פעם...

מומר

וברכה...

בנץ

נעים מאוד...

הוא לוחק ידיים עם ברכה. היא בוחצת אותו בחיוך מסומטם.

מומר

או-קיי בנות, בואו בלך

בנץ מומר נילי וברכה יוצאים את מונטנה.

62 א' . חוק - לילה - ברחוב

בנץ, מומר, נילי וברכה מהלכים ברחוב.

מומר

אז מה בנות, נעשה קצת טיול באומר ?

ברכה (ספקנית)

יש לך אומר ?

מומר

היא לא מאמינה! ספר לה על האומר ...

בנץ

איזה אומר ?

מומר

של האבא שלי...

בנץ

אה. אומר לא נורמלי...

נילי (מודאגת)

לאן אתם רוצים לבסוע ?

מומר

ביסע. מה זה חשוב. נעשה מסיבה. אם לא

נמצא נעשה בעצמנו. יאללה, בואו...

הארבעה פונים לקצה הרחוב.

62 א'. חוק - לילה - רחוב בעיר

רחוב חשוך במרכז העיר. לאורך המידרכה חובה שורת מכוביות, מודלים של שבות ה-50. בנץ, מומו, זילי וברכה חולפים על פני המדרכה. מומו נעצר ליד אחת המכוביות. הוא מבטה לפתוח אותה. ~~הוא~~ הוא דוחף את חלון האוויר הקטן ליד מושב הנהג. החלון אינו ~~נפתח~~ גם ~~אז~~ הדלת נעולה.

מומו

תראה את האבא הממזר שלי. אמרתי לו שאני צריך
הלילה את האוטו והוא נעל אותו... בוא, בלך לאוטו
של אמא...

ברכה (בהתפעלות)

גם לאמא שלך יש אוטו ?

מומו

מה אפשר לעשות? היא לא מוכנה לנסוע אם אבא שלי
בכל מחיר. היא אומרת שהוא נורא כמו משוגע...

70

הם ממשיכים לצעוד ונעצרים ליד מכובית אחרת. מומו מטפל במכובית. הוא מצליח
לפתוח את חלון האוויר, שולח יד פנימה ופותח את הדלת מנפנים. הוא נכנס פנימה
קודע במהירות את חוטי המתנע, מחבר אותם מחדש ומתניע את האוטו. בנץ והנעורות
נכבסים פנימה. בנץ מתישב ליד מומו. מומו זועף (בשקט אל בנץ)

מומו

מה התישבת פה. שב לידה מאחור.

בנצי

אחר כך...

מומו מתניע ונוסע.

62 ג' פנים - לילה - מכונית בנסיעה

מומו נוהג במכונית, כשבנף יושב לידו במושב הנהג. גילי וברכה יושבות במושב האחורי.

גילי

מה איתכם? אתם באים החופש למחנה?

מומו

אנחנו לא בתנועה!

גילי

לא, זה מחנה של בית-ספר. לא הודיעו לכם
על זה עוד? כל בית-הספר יוצא הקייץ לעבודות
ביצורים בישובי-הספר. אנחנו בהיה באיזה קיבוץ
בדרום, על יד רצועת עזה...

בבצי

אל תדאגי. אנחנו בהיה איפה שאתן תהיו. לא
בשאר אתכן לבד. נכון מומו.

21

62 ד'. חרף - לילה - השפניה בתל-ברוך

~~השפניה בתל-ברוך~~

מומו נוהג במכונית. במושב האחורי יושבות ומסתודדות גילי וברכה. בנף מחליף
מבטים נבוכים לאחור. אורות המכונית מאירים שורה של מכוניות המפוזרות על פני
החרף. בחורף תל-ברוך. בנף מתקרב אל אחת המכוניות ומאיר לתוכה. זוג מבוהל
מתרומם בתוכה ~~אז~~ ומביט מעד לחלונות החוצה. כולם פורצים בצחוק. מומו מחנה
את המכוניות במעלה הגבעה כשפניה כלפי מטה. הוא מכבה את האורות והמנוע. מומו
יוצא ופותח את הדלת האחורית.

מומו (לברכה)

אפשר לשבת ליד גילי?

ברכה יוצאת ויושבת ליד בבצי הנבון. מומו מתישב ליד גילי וסורק את הדלת.

62 ה' . פנים - לילה - בתוך המכונות

הארבעה בתוך המכונות. במושב האחורי כבר גוחן מומו על א זילי, מבשק אותה בלהם.

ברכה

אמרתם שזוסעים למסיבה ?

בבץ מפעיל את הרדיו ומאתר תחנה המשמיעה מוסיקה לריקודים.

מומו

נעשה כאן מסיבה שבחיים לא היתה לך! (אל בבץ)

מה אתה מחכה?

מומו מסתער מיד אל זילי, מחבק אותה ומבשק אותה. בבץ וברכה יושבים בבוכים על המושב, הקדמי.

בבץ מתבונן מבעד למראה אל המושב האחורי. הוא רואה את מומו מסכיב את זילי על המושב האחורי. הוא בושק את שפתיו. בינתיים מתקרבת א ברכה אליו. היא מניחה את ידה על ירכו הוא פונה אליה. לפני שהוא מספיק לעשות משהו היא בצמדת אליו בבשיקה חושבית. בבץ מתאזר באומץ הוא שולח ידו אל ברכה. תוך כדי כך הם מתחילים לשוחח. בבצי מנסה לפתוח לברכה את הזיתה וכל זאת כאילו בהסח הדעת ותוך כדי דיבור. הוא מחבק אותה ומנסה תוך כדי כך לפרום את רוכסבי חזייתה. הוא איבד מצליח בכך. ידו מסתבכת בחזיה.

בנצי

איפה את לומדת ?

ברכה

בגמנסיה גאולה ואתה ?

בנצי

אני בשלוחה...

ברכה

אז אתה בטח מכיר את דוד...

בנצי

איזה דוד ?

ברכה

בלונדיני התיך לאללה.

בנצי

בחמישית.

ברכה

אני לא מתעסקת עם חמשושים הוא בשניעית.

בנצי

דוד ?

ברכה

כן... דוד...

תוך כדי השיחה שניהם מתגרים יותר ויותר. בנצי שמתעצבן על נסיונות הנפל שלו לפתוח את החזיה פשוט קורע אותה. הם מתנשקים. בנצי משכיב אותה על הספסל ותוך כדי כך בהסח דעת הוא נשען על כפתור הוישרים ועל צופר המכונית. נשמעת צפירה וזקה, בספסל האחורי קופצים מומו ונילי פרוצים וסתורי לבוש בבהלה.

מומו

מה קרה ?

בנצי

שום דבר זה טעות.

נילי

אתה לא בורמאלי בחיי...

מומו (לנילי)

שקט... שקט... לא קרה שום דבר.

מומו מסכיב ~~ל~~ שוב את בילי על הספסל. גם ברכה מושכת אליה את בבצי. מומו
מצמד שוב אל בילי. בבץ עוקב אחריו שוב דרך הראי. ברכה שוב נוסלת יוזמה
ומוקרבת אל בבץ. בבץ תופס אומץ. הוא מצמיד אותה אליו בנשיקה תוך כדי כך
הוא שולח את ידו ומנסה לפרום את דוכסן חזייתה. הוא אינו מצליח בכך. ידו
מסתובבת בגבה ולבסוף הוא קורע את חזייתה. בבץ שולח את ידו אל חזה. הוא
גוחן אליה ותוך כדי כך הוא משחרר את מעצור היד של המכונית.

L

62 ר. חץ - לילה - שפניה

המכונית גולשת לתוך המים.

62 ז: חץ - לילה - חוף הים בתל-ברוך

המכונית בתוך הים. בבץ וברכה יוצאים החוצה כשהם מדשדשים רטובים עד ברכיהם
במים. מומו נושא את בילי על הפיד החוצה, אל החוף.

מבלי להשוב פעמיים מתישבת ציל על הרמה של אופניו של דודו. הם ממשיכים בבסיעה לעבר בית-הספר. בנץ המאוכזב מתרומם ליד אופניה של צילי. הוא מזוהם כולו בגריז. הוא מכה בגלגל האופניים ההפוכים המסתובב במהירות.

63. פנים - יום - בתה בגמנסיה

כתה בגמנסיה. כיתתו של בנץ. השיעור הוא שיעור במתימטיקה. המורה גיצב ליד הלוח ורושם עליו תרגיל כשהוא מדבר בקול. תלמידי הכתה, בהם גמצא גם יודלה, מקשיבים לו רב קשב. אבל בנץ גמצא בעולם אחר. לפניו, על השולחן מונח גיליון ציור. הוא שקוע בגיליון שלפניו. רשומים שם שמה המלא של צילי: "צילי קפלן" ושמו שלו: "בן-ציון דומר" והוא מוחק אותיות בשיטת המשחק: "אהבה- שנאה- קנאה- ידידות. אחר-כך הוא רושם: שם שמה של צילי באותיות קאליגרפיות. הוא מצייר לב שבו תקוע חץ. הוא בראה מהורהר ושקוע במחשבות. בעוד בנצי שקוע בחלומותיו מסביר המורה ליד הלוח.

המורה (תוך כדי ציור ריבוע על הלוח)

כשמוולקים את צלעו של ריבוע לשני קטעים, יהיה שטחו של הריבוע כולו שווה לסכום שטחי הריבועים הבנויים על כל אחד מהקטעים האלה... כלומר, שצלעותיהם הם: אותם שני קטעים, בצירוף כפליים כשטח המלבן, הבנוי על: אותם שני קטעים... בן-ציון, איך ניתן להוכיח זאת?

בנצי מתעפר מחלומותיו בהקיץ. פני תלמידי הכיתה מופנים אליו. הוא איבד יודע מה להשיב..

בנצי

מה...? מי...?

המורה

תקום!

בנצי קם במקומו ליד הספסל.

המורה

שמעת את השאלה?

בנצי

במחשבת ששמעתי. אגיד לא חרש.

המורה

מה שאלתי ?

מישהו מאחורי בגד לוחש לי :

תלמיד (בלחש)

איך מבהירים ריבוע ?

בנץ

שאלת איך מבהירים ריבוע !

המורה

זה לא מה ששאלתי. אתה יודע מה זה ריבוע ?

בנצי (במהירות)

ריבוע זה מלבן שכל צלעותיו שוות.

המורה

יפה! ואם היית מקשיב לשיעור זה היה עוד יונק

יפה. שב ושים לב.

בנץ מתישב במקומו. המורה ממשיך בשיעור.

המורה

בחזור להוכחה...

ברגע זה נשמע צילצול הפעמון להפסקה.

64. חוק - יום - מסדרון בבית הספר

התלמידים יוצאים מרכתה. מומן עוצר את בנצי בפינה.

מומן

בנצי אני מוכרח לקבל ממך את המפתח היום.

בנצי

למה ?

מומן

כי אני מרגיש שהיום זה היום שלי עם זילי.

בנצי

טוב, אני אביא לך אותו בערב למזנונה.

65. פנים - לילה - בר גלידת מזנונה

בנץ, יודלה, פרויקה עומדים ליד שולחן פליפרים בבר. בנץ מסיים משחק. הוא עוקב אחר כדור המתכת המתגלגל בין המנורות ואחרי המספרים הנדלקים בלוח, כשהוא מזיז בידיה את השולחן כדי לכוון את מסלול תנועת הכדור. הוא מתאכזב מתוצאת המשחק. הוא חרוב בידו על לוח הזכוכית של השולחן.

בנץ

יופספויזמאט ! עוד מאתיים בקורות היו חסרות לי...

תביא עוד חצי לירה...

יודלה

אתה יודע כבר כמה אתה חייב לי ?

פרויקה

מה יש? אתה מפחד שהוא לא יחזיר לך?

יודלה

אתה אל תתערב פיסטוק

בנץ

תוציא את הפנקס - יללה.

יודלה מוציא את הפנקס. הוא בותן לבנץ ~~שם~~ ודושם עוד ספרה במזר המספרים המופיע בפנקסו ליד שמו של בנץ. בנץ חוזר לשחק בפליפר. ברגע זה נכנס מומו אל הבר. הוא לבוש בבגדי שבת חגיגיים. הוא תר בעיניו לחפש את חבריו. הוא מבחין בבנץ וביודלה ליד שולחן הפליפר וביגש אליהם. יודלה מבחין בו ולוחש.

יודלה

מומו בא ...

↑
78

בנץ עושה עצמו עסוק ושקוע במשחק.

מומו

איי !

בנץ

מה זה? לבר היום ?

מומו מסמן לבנץ לזוז עמו הצידה. השניים זזים לצד לדבר ביניהם.

מומו

הבאת לי ?

בנץ

מה ?

מומו

מה שביקשתי ממך.... את המפתח לדירה של הסבתא שלך...

בנץ (תוך כדי משחק)

אה, זה... לא שכחתי. אבל בחיי, לא יכולתי לסחוב אותו. אמא שלי שמה אותו פתאום באיזה מקום, לא המקום הקבוע, הפכתי את כל הבית לא יכולתי למצוא אותו...

מומו

אתה לא נבאדם... הבטחת... אני מוכרח דירה להלילה...

בנצי

אז אולי תבקש מיודלה...

מומר הנואש פונה ליודלה.

מומר

מה איתך יודלה? מה עם הדירה של ההורים שלך?

יודלה

אתה יודע שלא מרשים לי לעשות מסיבות.

יודלה קורץ לבנצי.

מומר

זה לא מסיבה. אני צריך רק לשעה שתיים. רק אני ובילי.
שמע, היום זה היום... אני מרגיש...

פרויקה

איך אתה מרגיש... מרגישים שהיום זה היום...

יודלה

שתוך פיסטוק.

מומר

היא פול שרופה עלי, אני מרגיש ... צריך רק מקום מתאים....

בנצי

מצטער. הצטרך לדחות את זה לפעם אחרת...(קורץ ליודלה) בוא
יודלה, אתה בא?

מומר

רק רגע, לאן אתם הולכים?

בנצי

יש לבו דפיקה...

מומר

אתה מצחיק אותי... עם מי?

בנצי

קבענו עם ריקי...

מומר

רגע, אתה רוצה להגיד לי שאתם הולכים לדפוק זונה ?

בנצי

רגע, מה יש? אסור?! זאת לא הפעם הראשונה, בכוז יודלה ?

יודלה (מבולבל ונדהם)

בטח שלא... היינו כבר... כמה פעמים...

מומר

אתם דפקתם אותה ולא סיפרתם לי שום דבר ?

בנצי

טוב, אתה מאוהב... לא רצינו לקלקל לך...

מומר

אתה יודע שאתם לא בני-אדם...

בנצי

תשמע, אם אתה רוצה לבוא... בוא! יודלה רושם על החשבון.

יודלה

כן, אבל רק לכמה ימים.

מומר

אבל קבעתי עם בילי.

בנצי

מהעקומה הזאת לא יצא לך הלילה שום דבר. היא לא תברח לך...

מומר

אני לא יודע...

יודלה

תגיד תאמת שאין לך דם (יודלה שולף חבילת קנדורבים ופונה לבנצי)

לילה בנצי בא ?

השניים מתחילים ללכת.

מומו

רגע אחד חכו - אני בא.

מומו מצטרף אליהם, גם פרויקה מבסה ללכת עמם.

יודלה

פרויקה תראה אם יהיו לבו מלפונים תגיד שבין 8 ל-10
אנחנו בסידורים.

פ

פרויקה מענה פניו בעגמומיות. השלושה יוצאים הרחוב החשוך למחצה שליד תחנת האוטובוס
על המדרכה, קרוב לשפת הכביש, עומדת ריקי היצאנית. היא מעשבת ומתבוננת במכוניות אסא
החולפות על פניה. בנץ, מומו ויודלה בעצרים במרחק כמה מטרים ממנה. הם חולפים מאחורי
גבה, הולכים כמה מטרים, בעצרים וחוזרים על עקבותיהם.

מומו

תיגש תשאל... תיגש אליה...

בנץ

לא נעים לי. היא עומדת עכשיו באור. מישהו עוד יראה אותי.
חכה עד שהיא תעבור לחושך.

מומו

תקרא לה, שתבוא הנה...

בנץ

מה פתאום ?

מומו

אמרת שהייתם אצלה כבר....

בנץ

אתה חושב שהיא זוכרת? אתה יודע כמה יש לה ביום ?

ריקי מבחינה בשלושת הצערים המסתודדים במרחק מה ממנה. היא מפנה פניה אליהם. הם
מתחילים לצעוד כאילו הם חולפים במקום במקרה. כעבור מספר מטרים הם חוזרים על
עקבותיהם. טוב הם חולפים מאחורי גבה של ריקי. הפעם היא פונה אליהם.

ריקי

היי ילדים! מה העניינים? נאבד לכם משהו ?

בנן

לא, אנחנו סתם עוברים...

ריקי

מעוניינים ?

הם מתקרבים אליה ונעצרים לידה.

בנן

כמה ?

ריקי

עשר לירות-בחצר. רוצים? טוב. אם לא- תתנדפו-

כאן לא גן ילדים

יודלה

יש לצו רק 20

בנצי

שלושה בעשרים הולך ?

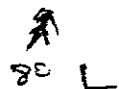
ריקי מתמהמהת לדגוע.

ריקי

בסדר. אני אעשה לכם הנחה -אבל קודם כל תשלמו.

יודלה מוציא כסף ומשלם.

ריקי

בואו אחרי בשקט.

ריקי בכנסת אל אחת החצרות. מומו ובנן ויודלה הולכים בעקבותיה. בנן מתבונן סביב
לראות אם אף אחד לא מבחין בהם.

66. חור - לילה - חצר

הצר של בייץ. החצר עצמה חשוכה, אבל מחלוצות הדירות בבתיים שמסביב, בוקעים אורות.
על מירפסת אחת הדירות יושבת משפחה העסוקה בארוחת הערב שלה. במירפסת מטבח אחרת
תולה אשה כבסים על חבל. בנץ מביט סביבו נפחד ונסער. ריקי אינה שמה לב. היא מסירה
את תחתוביה ומפשילת את חצאיתה.

ריקי (בחוסר סבלנות)

בו כבר, אין לי זמן, מי ראשון ?

ריקי משתרעת על הארץ בין השיחים. מומר מפשיל את מכנסיו וגוחן אליה. בנץ עומד
במרחק מה מהם. הוא רואה את מומר וריקי בדפקים על הארץ. הוא מתבונן סביבו על
הדירות שמסביב. פתאום בה לו להקיא. הוא שומע צעדים של אדם הולך בכניסה של הבית
ממול. הוא קופא על מקומו נפחד. יודלה עומד לידו.

יודלה

מה יהיה אם מישהו יבוא ?

בנצי

ששש... אל תעשה רעש... השכנים ישמעו !

בנץ ויודלה ביצבים לא הרחק מהשיחים שביניהם באים מומר וריקי במגע מיני. הם אינם
מתבוננים לעברם. לפתע בשמע קולה של ריקי.

ריקי

בו, מי בתור, למה אתם מחכים ?

יודלה

לך תורך...

בנץ מפנה את ראשו. הוא רואה את מומר ביצב ליד השיחים ודוכס את מכנסיו. ריקי כורעת
על הקרקע. היא מסמנת לו בידה שיתקרב. הוא זיגש אליה ועומד לידה.

ריקי

תוריד, תוריד כבר! חבל על הזמן !

בנצי מפשיל מכנסיו.

ריקי

יללה נוא כבר !

בנצי נשכב על ריקי, בפניו הבעה של גועל. הוא לא מגיע לידי זיקפה.

ריקי

מה יש לך, לא אכלת היום?

בנצי

לא פשוט פעם ראשונה שאני....

ריקי

קום רגע ...

בנצי קם וריקי מתחילה לעסות את מבושיו.

ריקי

זהו זה מתחיל לקבל צורה. שכב עלי...

בנצי מבצע את הוראותיה ומתחיל לשגול אותה.

ריקי

יללה תגמור מהר...

בפיצה אחרת של החצר עומדים מומי ויודלה. יודלה מיוזע וברגש.

יודלה

למה זה לוקח לו כל כך הרבה זמן ?

מומר

מה יש ? החרמנות עלתה לך לראש. אין לך סבלנות ?

באותו רגע בנצי מתקרב אליהם ורוכס את כפתוריו.

בנצי

יללה יודלה לך...

יודלה

אולי בפעם אחרת ...

מומד

יללה לך

קולה של ריקי

מה הענינים שם... ?

ביג

מומד דוחף את יודלה. יודלה הולך וניצב מול ריקי.

יודלה

מה נשמע ?

ריקי

בסדר...

יודלה

רוצה סיגריה ?

ריקי

לא תודה, יש לי...

יודלה

אז מה וודש ?

ריקי (מתרעמת)

יללה מה באת לדבר איתי פה פילוסופיה. תוריד א' ת' מיכנסים

שלך ובא כבר.

83

יודלה מתחיל להוריד מכבסיו במהירות.

67. פנים - לילה - ביתו של בנץ

בנץ שרוע במיטתו בחדרו. חשיכה בחדר. בנץ מתהפך במיטה מצד אל צד. לפתע הוא מדליק את האור ומתחיל להתגודד בחוזקה בחלק התחתון של גופו. הוא מכבה את האור ובשכב שוב במיטה. כעבור שניה הוא מדליק את האור שנית, קם מהמיטה ומסתכל דרך מכבסי הפיד'מה שלו כמי שמחפש את גורם הגירוד. הוא מכבה את האור ואחרי אל חשיכה. כעבור שניה הוא מדליק את האור בשלישית. שוב הוא מתגודד בחוזקה.

א... א

68. פנים - יום - הכתה בגמנסיה

בתוך הכתה מיתזהל שער לכימיה. המורה מרצה. לתוך הכתה נכנס בנצי. הוא פרוץ שער.

המורה

שוב אחרת... ?

בנצי

המורה ל: ישבתי כל הלילה.

בנצי מתישב בכסאו. המורה ממשיך להרצות. (כאן צריך הרצאה)
בנצי מתגרד כל הזמן. הוא תר בעיניו אחר מומו ויודלה. גם יודלה מסתבר מתגרד כל הזמן
וכן גם מומו. בנצי עושה בידיו סימנים לעבר חבריו. יודלה ומומו משיבים לו. המורה
מבחין בהם ומפסיק את הרצאתו. הוא פונה אליהם בזעף.

מורה

בן-ציון, יודה ושלמה החוצה מיד !

69. פנים - יום - בית השמש בגמנסיה

בנצי ומומו ויודלה עומדים ליד המשתנה. בנצי ברעש.

בנצי

מגרד לי לאללה, מה זה יכול להיות ?

יודלה

גם אתה הרגשת? חשבתי שאני משתגע בלילה... זה לא מפסיק לגרד.

בנצי

ומה אתך ?

מימר

גם אני כבר נהייתי פסיכי מזה. יאללה תורידו ת'מיכנסים, בבדוק.

בנצי ויודלה מורידים את מכנסיהם. מומו בודק את מבושיהם.

בנצי

מה זה יכול להיות ?

מרמז

אני חושב שחטפנו מריקי מזדבוסקס.

בנצי

מה חטפנו ?

מרמז

מזדבוסקס, זה כמו כינים כאלה...

יודלה

כינים !?

בנצי

אז מה עושים מרמז ... מה עושים ?

מרמז

זה שום דבר בחסל אותם צ'יין צ'אק.

באותו רגע נכנס השמש. בידו דלי ומטאטא. השלשה ממהרים לאסלת ההשתנה ועושים עצמם משתינים.

70. חוץ - יום - בריכת השחיה

בריכת שחיה (בגבעתיים) שוקקת מתרחצים. אנשים ונשים שוחים לאורכה ולרוחבה. ילדים קופצים ומתיזים מין לכל עבר. נשים משתזפות על כסאות-נח הפזורים מסביב לבריכה. בנץ מרמז ויודלה ניצבים בתוך הבריכה, כשחצי גופם התחתון מכוסה במים והם נאחזים בדפנות הבריכה.

מרמז

הכל בגללכם. יכולתי לדפוק אתמול בשקם

בנצי

אתה בטוח שהם טובעים במים ?

מרמז

גם לאיציק רובין היו, והוא אמר לי שהוא דאביץ אותם בקלות.

יודלה

אנחנו עומדים כאן כבר שלוש שעות. הגב שלי לי...

מומר

אני וורשב שחיסלנו אותם כבר...

מומר קולט בעיניו שתי צערות הציצות בשולי הבריכה כשאחת מהן מורחת קרם על גבה של הברתה. אלו הן לאה ורותי, שתי הצערות שבנץ ומומר פגשו במובטבה בנחילת הסרט. הבנות מבחינות ~~אני~~ בהם.

רותי

היי בואו צאו החוצה.

מומר בנצי ויודלה יוצאים.

מומר

הלך בבנות! מה העניינים? אפשר לעזור לכם?

הבנות פונות אליהן ומחייכות. לאה מגלה את בנץ.

לאה

היי, בנצי! מזמן כבר לא ראיתי אותך. לאן בעלמתי?

בנצי

אני עסוק עד כאן (מצביע על ראשו) בלמידים. הבחינות האלה יהרגו אותי!

מומר נוטל מידה של לאה את הקרם ומתחיל למרוח על גבה של רותי.

מומר

צריך למרוח בתנועות סיבוביות ולא מלמעלה למטה... זה כדי שהעור יספוג את זה טוב טוב. בנץ, למה אתה מחכה? תמרח לה את הגב!

מומר ובנץ מורחים את גב הצערות. מומר עושה זאת ביסודיות ובמרץ. בנץ מורח את גבה של לאה בעדינות. פתאום משמיט בנץ את השפודפרת של הקרם שבידו. עביו מפקחות בבהלה. הוא מתחיל להתגרד.

יודלה

איי!

מומר

מה קורה?

יודלה

הם לא מבצרו !

בנץ פותח בריצה מהירה לעבר הבריכה, רץ וקופץ אל המים. מוסר יודלה רצים אחריו. שתי הנערות מניסות אחריהם מעלי להבין מה אירע. מתוך הבריכה מצופפים שלושתם בידיהם לבצרות לשלום.

בנץ

אני לא יוצא מכאן עד שאני בטוח שהם מזים לגמרי !

71. פנים - ערב - בית בנץ

בנצי שוכן בחדרו. גבו אדום כסלק. סוניה רוכבת מעליו ומורחת על גבו הלוחט שכבות לבן מתוך צנצנת זכוכית. בכל פעם שסוניה מניחה את ידיה על גבו של בנצי הוא מתעווה מכאנית ופולט זעקת כאב.

סוניה

מי זה הולך ויושב כל כך הרבה זמן בשמש ?

בנצי

ישבתי ולמדתי בברכה. הייתי בורא שקוע בכימיה.

סוניה

אי אפשר ללמוד בבית?

לפתע בשמע צלצול בדלת.

סוניה

או האורחים כבר באים. רומק! תפתח את הדלת.

סוניה קמה לצאת.

בנצי

אמא- איך אצלינו כל כך בקי ואין אף פעם ג'וקים ?

סוניה

מותק, אמא שלך עושה כל יום ספונז'ה עם בפם, אז אין ג'וקים.

סוניה יוצאת ובנצי קם ומוחמק לעבר המטבח. בדרך למטבח בנצי יכול להציץ לסלון ולראות שתי קבוצות של פולנים. ליד שולחן אחד גברים וליד השני נשים. משחקים ברמי. הוא נכנס למטבח. הוא פותח את הדלת אשר מתחת לכיור, שם הוא רואה פת נפט מלא. לפתע נכנסת סוניה עם עוד פולניה למטבח.

סוניה

בנצי תגיד שלום לפניה.

בנצי

שלום

פניה

מה שלומך בנצי... אני רואה שאתה כבר ממש בחור גדול.
באיזה כיתה אתה ?

סוניה

תענה לגברת פניה.

בנצי

אני בשמינית

פניה

אתה יודע בנצי אני זוכרת שהיית כזה קטן...

בנצי

כן... כל אחד היה פעם קטן...

סוניה

הוא שרף את הגב בשמש.

פניה

אני תמיד אומרת לא צריך בבת אחת ללכת לים. יום
אחד שעה למחרת שעתיים וככה לאט לאט.

בנצי סובל מגרודים איומים, אך כמוהו עליו להסתיר זאת. סוניה ופניה
לוקחות ספלי תה וקפה ועוגת לייקוז ויוצאות.

בנצי מסתער על הדלת שממחת לכיור, נוטל את פח הנפט ורץ לאמבטיה. בחדר האמבטיה הוא סוגר את הדלת אחריה. ואחר-כך שופך את תוכן הפח לתוך האמבט.

72. פנים - לילה - ביתו של בנץ - חדר האמבטיה

חדר האמבטיה בביתו של בנץ. בנץ נכנס אל החדר עם פח הנפט בידו. הוא לבוש עדיין בתחתונים. הוא ניגש אל האמבטיה ואז הוא רואה כי האמבטיה מלאה במים. בתוך המים שטים שלושה דגי קרפיון. על פני בנצי הבעת מבוכה. תוכניתו השתבשה. הוא מסתכל סביבו ומבחין בגיגית. הוא ממלא אותה מים, תופס את הדגים שבתוך האמבטיה בידיו ומעביר אותם לגיגית. הוא מוודא שדלת חדר האמבטיה נעולה. הוא מריק את פח הנפט אל תוך האמבטיה. ואז הוא נכנס עירום אל תוך האמבט. הוא יושב בתוך הנפט וממלמל.

בנצי

הו מדבבשקס מדבבשקס... עכשיו הגיע הסוף שלכם...

לפוע הוא פולט זעקה יי: יומה. הנפט חודר לפי הטבעת שלו, שורף בצורה איומה. הוא קם בזבזק, תוך כדי גנחות קורעות לב. הוא מנסה להתיז על גופו מים, אך דבר לא עוזר. הוא מתחיל לדקד ולקפוצ, הכאב העז לא נותן לו מנוח. הוא פולט צעקות כאב.

73. פנים - לילה - הסלון בביתו של בנץ

הסלון בבית הוריו של בנץ. האורחים וההורים מסביב לשולחן ממשכים במשחקי הקלפים. דממה שוררת בחדר. רק הרדיו פתוח ומתוכו נשמעת מהדורת החדשות של סוף שבות ה-50. (להשיג כאן הקלטה מקורית של שידור חדשות של שעה 12 בלילה לסיכום חדשות היום ולהשמיע ברקע)

לפתע קופאים האנשים שבחדר. מתוך האמבטיה בוקעות זעקות איומות. אלה הם זעקותיו של בנץ. רומק וסוניה מזנקים ראשונים ממקומם לעבר האמבטיה. כמה מואזרוזים, הקלפים עדיין בידיהם, הולכים בעקבותיהם.

74. פנים - לילה - ליד דלת חדר האמבטיה - ביתו של בנץ

מתוך חדר האמבטיה בוקעות אנקות הכאב של בנץ. רומק וסוניה מנסים לפתוח את הדלת, אבל היא נעולה. הם נוקשים עליה באגרופיהם. מאחריהם בראים האורחים הבהמים. רפי, אחיו הקטן של בנץ, לבוש פיז'אמה, יוצא מאוזד החדרים כשהוא משפשף את עיניו. הצעקות העירו אותו.

רומק

בנצי! תפתח! מה קרה לך?

סוניה

הדגים שלי! מה עשית לקרפיונים!

קולו של בנץ

זה שום דבר! שורף לי!

סוניה

מה שורף?

75. פנים - לילה - ביתו של בנץ - חדר האמבטיה

בנץ, מעולף למחצה, פניו וזיזורים, עומד מחוץ לאמבטיה כשחלק גופו התחתון מכוסה במגבת. הוא מנסה להחזיר את הדגים מהגיית חזרה לאמבטיה. דג אחד נופל לו. הדג הצי מכה בזנבו ומתחלק מידיה של בנצי המנסה לזפסו על הריצפה. הרי: עוטף עצמו במגבת ויוצא.

75 א' פנים - לילה / ליד דלת האמבטיה

בחור כבר עומדים כל האורחים שבאו לשמע הצעקות. הם מריחים את הנפט ומעקמים את האף.

סוניה

מה זה נפט ?

בנצי

כן...כן...נפט

רומק :

מה עשית עם נפט ?

בנצי

אמרר לי שזה טוב לגב...איי...איי....

סוניה

נפט לגב אני אף פעם לא שמעתי דבר כזה...!?

בנצי לא יכול כבר לשאת את הנידנודים של הפולגים המתקבצים סביבו. הוא מתחיל לרוץ כמו משוגע לאורכה ורוחבו של הדירה.

76. חורק - יום - רחוב בעיר

בנצי, מרמר, ויודלה, שלישייתם רכובים * על אופניים, תיקי בית-הספר עמם, רוכבים באחד מרחובות תל-אביב הם נעצרים לפתחו של בית-מרקחת. הם מביחים את אופניהם צמודים למדרכה. לפני שהם נכנסים אל בית המרקחת הם נעצרים ומסתודדים.

מרמר

מי אמר לך לשים נפט? טוב שלא לקחת רעל עכברים !

בנצי

עכשיו זה גם מגרד וגם שורף !

מרמר

תהיה רק שקט... תראה שזה יהיה בסדר. יללה בואו נכנס.

הם נכנסים אל תוך בית המרקחת.

77. פנים - יום - בית וצוקות

דלת בית-המרקחת נפתחת. נשמע צלצול. המקום ריק מאדם. גם הרוקח איננו. בנץ מסתכל בגרונות הזכוכית כמחפש אחרי משהו. מומו מכעכע בגרונו כדי להסב את תשומת-לב בעלי המקום. מאחרי דלת המעבדה מופיעה רוקחת צעירה והיבנית, לבושה בחלוק לבן. היא מחייכת אליהם. הם צבוכים.

רוקחת

מה בשבילכם, ילדים...

יודלה

בשבילי שוט דבר... אני באתי איתם...

בנצי (מצביע על מומו)

גם אני... באתי איתו...

רוקחת (אל מומו)

מה אני יכולה לעזור לך?

מומו (מגמגמ, מבוויש)

מה... אה... רציתי לשאול אם אני יכול א להשק?

רוקחת (מחייכת)

בבקשה, שם המשקל...

הם הולכים להשקל ותוך כדי כך מסתודדים.

מומו

מגיע לכם שהמנדבוסקס ימרפו אותכם חיים...

בנצי

מה אתה רוצה לשאול אשה?

מומו

אז מה אם היא אשה, תגיד שזה בשביל אחיך הגדול...

בנצי

שיודלה יגיד...

יודלה

אני לא אומר כלום...

מרמר בגש אל הרוקחת שלא מפסיקה להביט לכיוונם.

מרמר

רציתי לשאול משהו...

רוקחת

כן בבקשה...

מרמר

זאת גרמנית אחי בקש ממני לשאול...

רוקחת

אחייך...?

מרמר

כן, יש לי אח גדול מהבדס, הוא גם חייל, קצין, הוא רצה לשאול
אם יש לכם משהו בגד... בגד....

רוקחת

בגד מה?

מרמר

בו שכחתי בגד... בבצי בגד מה זה היה?

בנציר

בגד... בגד שעול...

רוקחת

אה... שעול הכי טוב תקחו פנטרו

מרמר

אה, כן פנטרו הוא התכוון לפנטרו

78. פנים - יום - בית מרקחת ב'

כומר, יודלה ובנצי בכנסים לבית המרקחת. מאחורי הדלפק ביצב הרוקח. הוא משרת לקוחה השלושה ממתינים עד שתצא.

רוקח

מה בשבילכם ?

יודלה

אנחנו רוצים משהו בגד... קרציות...

רוקח

איזה כלב יש לך, גדול, קטן ?

בנצי

לא, זה לא לכלב...

מומר

זה לא בדיוק קרציות... זה כמו כיזים....

רוקח

לכיזים כדאי קודם כל לקחת מסרק כזה (הרוקח שולף מסרק מיוחד להרחקת כיזים)

יודלה

לא אני לא בטוח שזה כיזים... זה מגרד כזה ו...

רוקח

תראה לי את הראש שלך...

יודלה מתקרב הרוקח מביט בין שערותיו

רוקח

אני לא רואה כלום, זה אולי רק גרוי או אלרגיה...

בנצי

זה לא בדיוק בראש...

רוקח

אז איפה ?

מומר

במקום אחר...

רוקח

איפה ?

מומר

תגיד לו יודלה...

יודלה

בבטן...

רוקח

בבטן?

בנצי

תגיד לו את האמת...

יודלה

זה בביצים...

הרוקח צוהם.

רוקח

מה כבר בגיל שלכם? הצוער הידע זה לא מה שהיה פעם
טוב, אני אתן לכם אבקת קופריזול וזה יעבור אחת ושתיים...

79. פנים - לילה - בר גלידת מונשנה

בזך נכנס אל הבר, המקום הפעם דיוק למחצה. הוא תר בעיניו כדי לחפש מכרים. הוא
מזהה את יודלה ליד מכונת התקליטים ומחפש אחרי תקליט חדיש להשמעה. בזך ביגש
אליו.

בנך

איי יודלה;

יודלה

היי! חשבתי שלא תבוא היום... מגוד לך עוד ?

בנך

לא, תודה לאל. המשחה הזאת הרגה את כולם. אתה ?

יודלה

גם אצלי זה בסדר. הפיקה הזאת כבר עלתה לבו ביוקר.

בנך

ראית את מומו ?

יודלה

כן... היה כאן מקודם. עם בילי....

בנך

לאן הם הלכו ?!

יודלה (קורץ לו)

לירקון... אני חושב שהיום זה היום.

בנך מתבונן ביודלה מהורהר. הוא מתלבט במחשבתו. ואז הוא פונה לעבר היציאה. ממקום עמידתו רואה אותו יודלה נוטל במהירות אל אופניו ודוהר עליהם עד שהוא בעלם בחשיכה. יודלה לוחץ על הכפתור ומשמיץ תקליט.

80. חורק - לילה - על חורף הירקון

בנך דוהר על אופניו על שביל המקביל לשפת הירקון. הוא מסתכל סביבו ומחפש. הוא במחין בזוג החותר בסירה בחשיכה בירקון. הוא בעצר.

בנך

מומו ???

הוא אינו זוכה בתשובה. הוא ממשיך הלאה בדרכו על האופניים. הוא מגיע אל חורשה קטנה על שפת הירקון. הוא יורד מעל אופניו, מרים את הגלגל האחורי של האופניים ומסובב במהירות את הדוושה. אור פנס האופניים מאיר כזרקור קטן את החורשה. בנך מסייר בעזרת אלומת האור עד שהיא בתקלת בזוג השרוע על הארץ. כשקרו האור

המשך...

משתהה עליהם הם מתרוממים מבוהלים. הבערה ממחרת לכסות את חזה החשוף הגבר שלידה
תופס אבן ומשליך אותה לעבר בנץ.

גבר

היי! מאניאק! תסתלק מכאן!

בנץ מבחין שאלה אינם מרמז דבילי. הגבר ממשיך להטיל בו אבנים. בנץ עולה על אופביו
ומסתלק במהירות מהמקום.

81. פנים 4 לילה - בר גלידה מונשנה

שעת לילה מאוחרת במונטנה. המקום כמעט ריק. בנץ נכנס פנימה. הוא מסתכל סביבו.
הוא מבחין במרמז היושב ליד אחד השולחנות. גילי נמצאת ליד הבר מקבלת גביע גלידה
מידי המוכרת. בנץ ניגש ומתישב ליד השולחן של מרמז.

בנץ

חיפשתי אותכם. איפוא הייתם?

מרמז (מחייך ברגש עליונות)

בירקון...

בנץ (עושה את עצמו כלא מבין)

שמתם?

מרמז (חיוך רחב על פניו)

לא.

בנץ (מיתמם)

אז מה עשיתם?

מרמז

תנחש?

בנץ (הבעת תדהמה על פניו)

מה?

מרמז

זה לקח זמן. אבל בסוף זה קרה!

בנץ

למה אתה מתכוון "זה קרה?"

מרמר

פתחתי אותה !

בנץ

אתה משקר !

מרמר

בחיי, אתה לא מאמין...

בנץ

אתה סתם שקרן מלוכלך, ביילי היא לא כזאת !

ברגע זה ביגשט אל השולחן ביילי, גביע הגלידה בידה והיא לוקקת מסביב לו כדי שהגלידה לא תגלוש. היא מבחינה בבנץ ומנסה להיות חביבה אליו.

ביילי

הלו בנץ, מה בשמע ?

בנץ נועץ בה מבט זועם וחוזר מפנה ראשו ממנה באופן הפגנותי. ביילי מתישבת ליד מופר. בנץ מתבונן בהם בעיניים מאשימות. מומן מביח ידו על כתפה של ביילי.

ביילי

מה קרה? משהו לא בסדר ?

במקום תשובה קם בנץ מכסאו, מפנה להם עורף ויוצא את המקום.

82. חוק - לילה - רחוב

בבצי העצבני הולך בצעדים מהירים לפתע מרים אבן ומידה אותה בחלון ראוה. החלון מתנפץ לרסיסים.

83. פנים - יום - אולם בגמנסיה

אולם גדול בגמנסיה בו מתכנסים התלמידים לשכס סיום שנת הלימודים. תלמידי הכיתות השונות יושבים על המושבים באולם. ממולם, על במה קטנה, מאחרי שולחן ארוך, יושבים כמה מורים. במרכז ניצב המנהל המדבר מול מיקרופון.

בנץ ויודלה יושבים באחת השורות זה ליד זה. כשהמנהל מדבר אין בנץ מקשיב. עיניו נעוצות בפיתת האילם, שם יושב מומו. תוך כדי דברי המנהל רואה בנץ ממקום מושבו את גילי ביגשת אל מומו, ומדברת אליו. מומו עושה לה בידו תנועה מזלזלת, כאומר "חלכי מכאן." גילי מבסה לדבר על ליבו ולשכבעו. בנץ רואה את מומו מפנה את ראשו יממנה בהפגנותיות. זוהי מעין מריבה קטנה ביניהם שניתן להבחין בה גם מרחוק על פי תנועותיהם והבעותיהם של השניים בלבד.

המנהל (בואם בפאתוס)

גם מכם בתבעים קורבות! למען המדינה והעם! כל אחד חייב לתרום את תרומתו למאמץ הלאומי הכללי. משום כך קיבלנו ברצון את נבגונתכם ליותר על חלק מחופשת הקייץ שלכם על מנת לסייע בניצור ישובי-הספר. אין כיום משימה חשובה מזו. אין כיום משימה בעלה מזו. כאשר תצאו כולכם בימים הקרובים לשירות הלאומי והושדצ הזה, יהיו עיני העם כולו מופנות אליכם, בהערכה ובתודה.

ממקום מושבו מבחין בנץ בגילי החומקת מתוך האולם והוצה. היא מורקת דלת אחריה. בנץ מסתכל סביבו ואז הוא קם ויוצא בעקבותיה מתוך האולם.

84. חרץ - יום - חצר הגמנסיה

חרצר הגמנסיה ריקה. בנץ יוצא מתוך הגמנסיה בריצה אל החרצר. הוא מחפש אחרי גילי. מתוך אולם הגמנסיה מדהדד המשך באומו הנמלץ של המנהל. בנץ שומע מחיאות-כף רועשות של התלמידים. הוא מסתכל במאמץ לאתר את גילי הוא מבחין בה ליד חצינת האופניים, כשהיא מבסה להוציא את אופניה. הוא רץ לכיוון זה.

85. חרץ - יום - חניית האופניים בגמנסיה

מקום חניית האופניים בגמנסיה. עשרות זוגות אופניים מונחים בין הברזלים המיועדים למטרה זו. בנץ ביצב ליד החנייה ומתבונן לעבר גילי. הוא רואה אותה בוכה. בצעדים אימיים ומהססים מתקרב אליה בנץ. גילי איבה מבחינה בו. הוא עומד מאחריה. הוא קורא בשמה בלחש.

בנץ

גילי...

היא מסתובבת מופתעת. היא מרכיזה ראשה כמבסה להסתיר את דמעותיה. אבל זרם הדמעות גובר. היא נושכת את שפתיה בשיניה.

בנץ

מה קרה? אני יכול לעזור?

נילי

לא, זה לא עניין שלך...

בנק

רבתם... את ומרמר ?

היא מרימה את עיניה דאדומות, הטופות והמעות, אליו.

נילי

גמרנו !

בנק

גמרתם? סי גמר עם מי? אם איתו או הוא איתך ?

נילי

מה זה חשוב, זה בגמר ודי !

בנק

אז למה את בוכה ?

נילי

סתם. תעזוב, אני רוצה ללכת הביתה...

בנק

תפסיקי עם השטויות. סתם רבתם. גם לי היתה פעם חברה וגמרנו אולי אלף פעמים... אתם תחזרו עוד פעם...

נילי

לא. אני לא רוצה לראות אותו יותר !

בנק

את כבר לא אוהבת אותו ?

היא משפילה את עיניה ובושכת את שפתיה. בבת אחת היא מוצפת בסערת רגשות. בנק מבהין בשטף המעות הפורץ שוב מעיניה. הוא אינו יודע איך להתבונן.

בנק (מבוהל מעט)

אמרתי משהו לא בסדר ?

בילי מנעצעת בראשה לשלילה. היא מרימה עיניה אליו. הן מלאות דמעות. הדמעות ניברות על לחייה.

בילי

אני חושבת שאני... בהדיון...

מבט תדהמה בעיני בני. לרגע הוא קופא במקומו. הוא מחבק בעדינות את ראשה.

בנצי

אל תדאגי זה יהיה בסדר בילי. אני מבטיח לך זה יהיה בסדר. תלכי הביתה ואל תגידי לאף אחד.

בילי עולה על אופניה ובוסעת. בנצי בסער ומלא חיסמה חוזר לאולם בגמנסיה.

86. פנים - יום - אולם וגמנסיה

המנהל עדיין ממשיך בבאורו. בנצי נכנס לאולם ותר בעיניו אחר מרמו. הוא מבחין בו ובגש אליו. הוא יושב לידו ומביט בו בזעם. מרמו מבחין במבטו המאשים של בנצי.

מרמו

מה יש לך ?

בנצי מרים אליו עיניו בהבעה מאשימה.

בנצי

בילי בהדיון !

מרמו מבסה לעכל את הבשורה. תחילה הוא נבוך ומחויך במבוכה.

מרמו

גם אתה כבר שמעת את זה ... ?

בנצי

למה גמרת אתה דוקא עכשיו ?

מרמו

בשרר לי ממנה. היא עלתה לי על העצבים !

בנן

אבל היא בהריון !

מרמז

מה אתה רוצה ממני? מה זה ענין שלי ?

בנן

אתה היית איתה... בעצמן סיפרת לי !

מרמז

בסדר, אני לא אומר שלא. אבל לא רק אני. מאיפה לך

שהיא לא הייתה עם עוד אלה...?

בנן (בקול רם ובפעס)

שלא תדבר עליה ככה, אתה שומע! שלא תעיד!

המנהל מפסיק את הרצאתו ומביט זדהם בשנים. גם כל התלמידים מביטים בהם. בנן מהמין
למומו אגרוף בפרצופו. מומו זרתע לאחור. הוא ממשיך בידיו את פניו. הוא מבחין שידו
רטובה מדם. דם זה מחוטט. מרוגז הוא מסתער על בנן, אבל א בנן מוכן להסתערו
מתפתחת ביניהם מלחמה אגרופים. התלמידים מסביב אצים להפריד ביניהם. הם מושכים
כל אחד לכיוון אחר.

מרמז

זה יעלה לך ביוקר! אתה תשלם בשביל זה!

בנן

אתה לא בנאדם... אתה סתם חתיכת חורא !

בנן משתחרר מידי התלמידים המוזזקים בו. הוא מפנה עורף לתלמידים ולמומו הצמא
בתוכם ומסתלק מהמקום.

87. חורף - יום - מעגן הסירות בידקון

משאית ישנה חונה במגרש החצייה שליד מעגן הסירות. תלמידי בית הספר * הלושים
בבגדי חאקי כובע סמבל ומצוידים במימיות וילקוטי גב עולים למשאית. הם עולים
תוך שירת "היתה צעירה בכבדת אשר בגליל".

88. פנים - יום - הדירה של שמוא

דירה מיושבת, מרוהטת בריהוט עתיק. היא בראית כדירה שלא השתמשו בה זמן רב.
חלק מהרהיטים מאובקים. אחריים מכוסים בסדינים. קורי עכביש בפינות שונות של
הבית. זוהי דירה בסצרון דירות בהן בנהגות להתגורר נשים זקנות ובודדות. המון
קישוטים ופיצ'בקעס. דלת הדירה צפוחה. בנץ ונילי ביצנים במסדרון. שניהם לבושים
בבגדי משא. ~~בנצי~~ בנצי נושא את ילקוטיהם ואת שקי-השינה שלהם. נילי נכנסת ראשונה
ובנצי מניח על הארץ * את החבילות. בנצי סוגר את הדלת. נילי נוכנת כדי לשאת
את אחד הילקוטים. בנצי מזנק לעברה בהתרגשות.

בנצי

בחיך נילי תעזבי את זה! אסור לך עכשיו לעשות כלום.

נילי

בנצי אל תגזיזים... אני בסך הכל בהריון.

בנצי

בדיוק, אז תשבי פה ותבוחי.

נילי מתישבת על כורסה ישנה ובנצי מתחיל להשליך מעט סדר בדירה.

בנצי

זאת היתה הדירה של סבתא שלי... היא מתה לפני
שנתיים... אמא רצתה למכור אותה, אבל אבא אמר
שכדאי להחזיק אותה מפני שהמחירים עולים...

בילי איז מקשיבה לדבריו. מצב רוחה עגום והיא נתונה להרהורים בדבר ההפלה.
בנצי איבד חש בזאת. הוא מתרוצץ מבינה, מארגן את החדר ומנסה להיות מארח למדפת.

בנצי

אבי יודע שזה בראה לך קצת מוזנח כאן... אבל
אבי אסדר הכל. את לא תעשי כלום. הבה את רואה
את החמונה הזאת, זאת סבתא שלי... ואת יודעת מי
הקטן הזה? זה אבי...

בנצי מפנה פניו לעבר בילי ומגילה כי היא נוכה. רק עתה הוא מבין כי בילי כלל
לא הקשיבה לדבריו. הוא ניגש אליה. הוא מרים יד ללמפה, אך מיד עוצר בעדו.
הוא מנסה לבחמה בקול רך.

בנצי,

אל תבכי בילי... זה יהיה בסדר...
אבי מבטיח לך...

בילי

אבי כל-כך פוחדת, מה יהיה ?

בנצי,

אין לך מה לפחד... אבי מכיר המון בנות
שעשו את זה, צ'יק צ'אק וזה בגמר...

בילי

אולי בכל זאת הייתי צריכה לספר להורי ?

בנצי

בשביל מה לערב הורים עם דוד בנצי במצא לידך ?...

89. פנים - יום - דירת רופא

בהדרו של רופא הנשים יושב רופא, איש מבוגר וזעום פנים, מולד יושבים בפחדים
וחיוורים בנצי ובילי.

הרופא

בן כמה אתה בחור ?

בנצי

17

הרופא

ואת ?

בילי

16 וחצי

הרופא פונה במבט זועם לעבר ~~בנצי~~ בנץ.

הרופא

תגיד לי ילד, לא יכולת להזהר ?!
בשביל כמה רגעים של הענוג :אתה
מוכן להרוס לה את החיים, אתה יודע
שזה לא משחק, זה כמו בתוח... וזה
גם יעלה לך 300 לירות... עכשיו לך
ותחזור לפה לקחת אותה בשעת שש.

בנצי קם מביט בבילי. בילי מחזירה לו מבט בפחד. בנצי מנסה לשרות לקולו בימה
עליזה.

בנצי

אל תפחד בילי... זה יהיה בסדר....

הרופא מעיף בו מבט זועם. בילי תולה בבנצי עינים נפחדות.

בנצי

גם אני הייתי פעם בהריון. ותראי איזה יופי
אני נראה עכשיו....

רופא (בזעם)

אבי מבקש ממך בחזר תעזוב מיד את החדר....

בבצי שולה לעבר גילי מבט אחרון ויוצא. עתה המצלמה מתמקדת על פניהם ההיווריים של גילי. ברקע בשמע קולו של הרופא.

קול הרופא

תכבסי לחדר ותתפשטי...

גילי נכנסת לחדר הקליניקה. ומתפשטת.

קול הרופא

תשכבי על המיטה...

זעה עולה על פניה של גילי. היא נשכבת במטה.

קול הרופא

יותר למטה. כן. שימי רגל אחת כאן...

פניה של גילי מביעות אימה וחרדה.

קול הרופא

רגל שניה כאן...

ידו של הרופא נכנסת לתוך הפריים. היד אווזת בצרור צמר-גפן הטבול באתר. הוא מניח את הצרור על אפה של גילי.

קול הרופא

תחילי לספור...

גילי מתחילה למנות בקול חלוש.

גילי

אחת... שתיים... ש...לוש...אר....

פיניה של גילי בעצמות, נשימתה כבדה.

90. חוץ - יום - מתקן אופניים

ליד חנותו של מתקן אופניים גיצב בצצי כשהוא מחזיק באופניו. מוכר האופניים סוקר את האופניים. יש ביניהם ויכוח קטן, לבסוף, המוכר לוקח את האופניים ומניח אותם בצד ליד כמה זוגות אופניים אחרים. הוא מוציא מכיסו חבילה של שמדות כסף ומניח אותם לידי בצץ.

91. חוץ - יום - בית הדרוש לקרח

עגלת הקרח חונה ליד הפתח אשר ממנו מוזרמים החוצה בלוקים של קרח. מוישה מעמיס אותם. ליד בית הדרוש תכונה של מוכרי וקוני קרח. בצצי גיצב ליד מוישה ומנסה לשכנע אותו. אצו לא שומעים את שיחותם. לבסוף מפסיק מוישה את פעולתו ומרציא מתוך תיק הצד שלו חבילת כסף ומסדר אותם לבצצי.

92. פנים - יום - חדר מדרגות בית בנץ

בצצי עולה במדרגות. הוא סוקר את סביבתו בחשדנות ומסתכל שאיש לא יבחין בו.

93. פנים - יום - בית בנץ

בפתח

דלת הכניסה. בצצי חומק פנימה במהירות. אצו של בצצי לא בבית. הוא ממחר לסלון, פותח דלת חרקבית של ארון ושולף מבינות לסדינים המקופלים שמדות כסף ודוחף אותם לכיסו. משם הוא ממחר למטבח.

94. פנים - יום - מטבח בית בנץ

בצצי נוטל שני סלים ומתחיל למלא אותם בפרדוקסים שונים. הוא לוקח גם סירים עם אוכל מבושל המצויים במקרר. הכל במהירות ובפתח רב.

95. פנים - יום - קליניקת הרופא

בחדר ההמתנה של רופא הנשים יושבות שלוש נשים בהריון מתקדם. ליד דלת החדר הרופא יושב בנצי. לידו על הנדף שני סלים מלאים בסירים ודברי אוכל. על ברכיו הוא אחז אבטיח גדול. דלת הרופא נפתחת ומתוכה יוצאת לקוחה והרופא אחריה. בנצי קם במהירות לדגש הוא ~~אח~~ מהסס אם להניח את האבטיח על הספסל או להשאירו בידו. הרופא מבחין בו.

רופא

אתה יכול להכנס.

בנצי נכנס בצעדים הססניים לחדר הרופא.

96. פנים - יום - חדר הרופא

בנצי נעמד בסער ליד הרופא.

בנצי

מה שלומה ?

רופא

עכשיו היא כבר בסדר.

בנצי שולף מכיסו את חבילת הכסף ומוסר אותה לרופא.

רופא

כנס אליה... אתה יכול כבר לקחת אותה הביתה...

בנצי ממחר לאחת הדלתות ונכנס.

97. פנים - יום - חדר התאוששות אצל הרופא

בנצי נכנס בדחילו ~~אח~~ ורתימו לחדר. בפינתו מטה פשוטה ולידה ארון לילה ישן. גילי שוכבת במטה כשגבה אל בנצי. הוא מתקרב למטה ונעמד. גילי מסובבת פניה אליו. בנצי נרגש ורציני. גילי תולה בו עיניים עיפות ולפתע המעמד שבו ~~אח~~ היא רואה את בנצי עומד בפחד עם אבטיח ביד מצחיק אותה. היא מחייכת

נילי

מה אתה עושה פה עם אבטיח ?

צהוקה של נילי מרגיע את בנצי . הוא מביט לשניה בבוך באבטיח ואחר תולה מבטו
שוב בנילי ומחייך אף הוא חיוך של הקלה.

בנצי,

סתם, הבאתי אבטיח...

97א'. פנים - לילה - בית סבא

הסלון בבית סבתו של בנץ. הפעם בראה החדר אחר מאשר מקודם. הוא מקושט כולו.
בנצי טרח לקשט אותו לכבודה של נילי. החדר גרוש צינצנות ואגרסלים ובתוכם
פרחים. הוא מקושט בשרשרות בייר צבעוניות ובתאורה צבעונית, כמו לקראת
מסיבה עליזה.
השולחן שבחדר ערוך. הוא מכוסה במפה ובמרכזו ניצבים שני פמוטים ובתוכם נרות
דלוקים. בנץ ונילי יושבים משני צידי השולחן ומסיימים את הארוחה. נילי אינה,
מסיימת את המנה המובחת בצלחת שלפניה.

בנץ

תאכלי, תאכלי, את צריכה להיות חזקה עכשיו.

נילי

אין לי תאבון...

בנץ

זה לא מוצא-חן בעיניך? אמא שלי בישלה את זה...

נילי

לא, זה דווקא מעים מאד. בחיי שאמא שלך יודעת
לבשל...

בנק (צוחק)

הייתי רוצה לראות את הפרצוף שלה כשתיגש למקרה
ותראה שכל מה שהכינה לאורחים בעלם... אני
בטוח שהיא מתעלפת על המקום. היא מסוגלת עוד
להזעיק את המשמרה...

נילי

ואני מתה לראות את אמא שלי כשאודיע לה שאני
הולכת לעשות מסיבה...

בנק

לכבוד מה ?

נילי

לכבוד הכל... שבפטרתי מזה ושעברתי את זה בשלום.
לא איכפת לי, איך שהחברה חוזרים אני עושה מסיבה.
אני אסלק את ההורים שלי מהבית לכל הלילה... אתה
תבוא, לא ?!

בנק

אם תזמיני אותי...

נילי

טמבל. אתה תהיה אורח הכבוד. בשביל מי אתה חושב
אני עושה את המסיבה ?

הם מדימים את כוונות היין שלפניהם ולוגמים מהם.

99. חורף - יום - שפת הים

בבצ'י ובילי שרועים על החול. הם מקשיבים לרדיו טרנזיסטור ישן. ברקע צעירים עושים פירמידה.

100. פנים - לילה - בית קולנוע

בבצ'י ובילי יושבים באולם החשוך וצופים בסרט. בבצ'י מסב ראשו ותולה מבטו ~~אחור~~ האחור בבילי. הוא מבסס להרים ידו ולחבק את כתפה של בילי, אך בדרך ידו געצרת והוא ממשיך להביט בה בהערצה.

101. חורף - יום - שקיעה - קיוסק,

בבצ'י ובילי עליזים. הם עוצרים ליד הקיוסק. אשה זקנה מוכרת להם קלחי תירס.

102. פנים - לילה - בית הסבותא

בילי פותרת תשבץ ובבצ'י עוזר לה.

103. חורף - יום - ירקון

בבצ'י ובילי בוסעים בסירה מוטור.

104. חורף - יום - ליד לוח מודעות

בבצ'י ובילי קובים סדרס ממוכר סדרס בעל עגלת קוגלגרים ישנה.

105. פנים - לילה - בית סבותא

בילי במטה רדומה. הספר שבו קראה שמרט על פניה. בבצ'י ביגש אליה מוריד את הספר ומביט בה בהערצה. אחד כך הוא מכסה אותה ומכבה את האור.

106. חרק - יום - שפת הים

בנצי ונילי על חסקה. בנצי חותר ונילי שוכבת ומביטה בגלים. בנצי אינו א
מסיר מבטו מנילי.

107. פנים - לילה - בית טובא

נילי שרועה על הספה וקוראת ~~ספר~~ עתון או ספר. היא מכוסה בסדין. בנצי בראה
מרוד. הוא מארגן ומסדר את ילקוטי הגב, המימיות ושקי השינה. נילי תולה בו מבטה.

נילי

די בנצי, מספיק! מה אתה עובד כל הזמן?

בנצי

סתם, אני רוצה שהכל יהיה מוכן למחר...

נילי

בא רגע בנצי, שב רגע....

בנצי מתקרב אליה ומתישב בקצה המטה.

נילי

בנצי, אני רוצה שתדע שאני בורא מודה לך...

בנצי

עזבי שמעיות בחייך...

נילי

לא באמת אני לא אשכח לך את זה אף פעם....
אני לא מכירה עוד מישהו שהיה מתנהג כמותך...

בנצי מרים עיניו אליה.

בנצי

תדאי ביילי... אזי אוהב אותך...
אני תמיד אהבתי אותך... מהרגע הראשון...
שראיתי אותך במונטנה... את בראת לי אז כמו...
כמו מלאך וכל הזמן רק רציתי להיות לידך. אין
לך מושג כמה אני אוהב אותך...

עיני בבני בורקות. ביילי מתקרבת אליו. היא שולחת אליו יד ומלטפת את ראשו. זאת
הפעם הראשונה שיש ביניהם איזשהו מגע.

ביילי

אתה בחדר בנצי, אני לא יודעת מה להגיד לך...
אני....

ביילי מקרבת שפתיה לשפתיו הם מתנשקים. הסדין בשמט מגופה. ביילי לבושה בחזיה
אולד-פשן. הם מתנשקים בחם ואחד מתחבקים. המצלמה מתמקדת על פניו של בנצי המביעים
סבל, כאב, אושר ואהבה ~~xxx~~ עצומה.

108. פנים - יום - חדר מדרגות - בית בנק

בנצי עולה עליז בחדר המדרגות. הוא לבוש בבגדי המשא. הוא נושא את הילקום ושק השבחה.

109. פנים - יום - בית בנק

בסמך צלצול בדלת. סוניה ממחרת לפתוח. בנצי נכבס.

בנצי

שלום אמא.

סוניה

בנצילה...

היא נושקת לו וממחרת לצעוק לעבר פנים הדירה.

סוניה

רומק... רומק... הילד בא...

רומק מגיע לבוש גופיה.

בנצי

שלום אבא...

רומק נושק לו.

רומק

נו, איך היה ?

בנצי

בסדר.

סוניה

תגיד לי למה אונה כזה פושטק, איך זה
שלא כותבים לאמא אפילו מכתב אחד...

בנצי

בחיך אמא את יודעת איך עבדנו קשה...

סוניה

אז למה אמא של יודלה קבלה ארבע מכתבים ?

בנצי,

כי יודלה עבד במזכירות.

סוניה

ואיפה אתה עבדת ?

בנצי

אני עבדתי בפלחה עם קומביין...

סוניה

מי זה עובד על קרמביין? שמעת רומק הוא עבר
עבד על קרמביין...

110. פנים - יום - חנות תכשיטים

בנצי עומד ליד דלפק ועליו תכשיטים שונים. המוכר מראה לו עדיים שונים לבסוף
הוא מראה לו שרשרת א לב עשויה זהב.

בנצי

זהו, זה בדיוק מה שאני מחפש.

מוכר

זה יעלה לך 26 לירות.

בנצי

בסדר, ללא חשבו, אבל אני רוצה שתחרוט על
זה "לבי לי באהבה מבנצי".

מוכר

בסדר זה יהיה מוכן ביום ראשון

בנצי

לא... לא... אתה מוכרח לעשות לי את זה ליום ששי.

מוכר

מה אתה כל-כך ממהר...

בנצי

זה מתנה ליום הולדת. היום הולדת ביום ששי אתה מבין?
אתה מוכרח לגמור לי את זה ליום ששי.

111. פנים - לילה - בית נילי

מסיבת יום ההולדת בבית נילי. חגית מלא בצעירים הרוקדים רוקנרול.

112. פנים - לילה - חדר המדרגות בבית נילי

בנצי מהודר בלבושו חיוך עליו עולה במדרגות. ברקע בשמעת מוסיקת הרוקנרול.
בנצי נעצר לרגע במדרגות שולף מכיסו את המתנה ואחר-כך הוא ממשיך לעלות.

113. פנים - לילה - בית נילי

המסיבה בעיצומה. בנצי נכנס הוא עליז ~~אז~~ ושמוח. הוא תר בעיניו אחר נילי. מולו
דוֹקד יודלה עם רותי.

בנצי

הלו יודלה...

יודלה

הי בנצי... מה בשמע ?

בנצי

בסדר... מאה אחוז.

בנצי ממשיך לטוב בין הרוקדים. הוא רואה את ברכה חברתה של ניליץ

ברכה

היי בנצי...

בנצי

היי, ראית את נילי ?

ברכה

אני חושבת שהיא במטבח.

בבצי הולך לעבר המטבח.

114. לילה - פירנה ליד המטבח בבית נילי

דלת המטבח סגורה מעט ומתוכה בוקע אור קטן. בבצי ממשיך שוב את המתנה שקבה, לנילי ופותח קמעא את הדלת. פניו קופאות לזיכרון המראה המתגלה לו.

115. פנים - מטבח - מנקודת מבטו של בנק

נילי ומרסו חבוקים ומתבשקים. לפתע חשה נילי כי מישהו עומד ומביט בהם. היא מרהיב ה מעליה את מרסו ותולה מבטה בבבצי. בבצי מביט בה המום. עולמו חשך בפניה של נילי הבעה של חרטה והתבצלות. באותו רגע מתחלפת מוסיקת הרוקבוקול למוסיקה סלו עצובה. בבצי מפנה עורף ומתחיל פוסע בין הרוקדים הצמודים זה לזה. הוא יוצא את הבית.

116. חור - לילה - ליד בית נילי

בבצי הולך המום. הוא נושך את שפתיו. הוא מצוי בסער רגשות. הוא מבטה לשלום ברוחו. המצלמה מתמקדת על פניו. לפתע בקורת דמעות בעיניו. הוא אינו יכול לשלוט יותר ברגשותיו. הוא הולך ובוכה. פניו רטובים לגמרי. בכיו אמיתי וקורע לב. סטופ פריים.